

Επίσημη Εφημερίδα C 171

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

48ο έτος

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

9 Ιουλίου 2005

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
2005/C 171/01	Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως), της 10ης Μαΐου 2005, στην υπόθεση C-400/99: Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα υπέρ επιχειρήσεων θαλασσιών μεταφορών — Συμβάσεις αναθέσεως δημόσιας υπηρεσίας — Μη ύπαρξη ενισχύσεως, υφιστάμενη ενίσχυση ή νέα ενίσχυση — Κίνηση της διαδικασίας του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ — Υποχρέωση αναστολής)	1
2005/C 171/02	Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως), της 3ης Μαΐου 2005, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-387/02, C-391/02 και C-403/02 (αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως του Tribunale di Milano και του Corte d'appello di Lecce): ποινικές διαδικασίες κατά Silvio Berlusconi, Sergio Adelchi, Marcello Dell'Utri κ.λπ. (Δίκαιο εταιριών — Άρθρα 5 της Συνθήκης ΕΟΚ (άρθρο 5 της Συνθήκης ΕΚ και νυν άρθρο 10 ΕΚ) και 54, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', της Συνθήκης ΕΟΚ (άρθρο 54, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', της Συνθήκης ΕΚ και νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 44, παράγραφος 2, στοιχείο ζ', ΕΚ) — Πρώτη οδηγία 68/151/ΕΟΚ, τέταρτη οδηγία 78/660/ΕΟΚ και έβδομη οδηγία 83/349/ΕΟΚ — Ετήσιοι λογαριασμοί — Αρχή της ειλικρίνειας — Κυρώσεις σε περίπτωση παροχής ψευδών στοιχείων για τις εταιρίες (πλαστογράφηση λογιστικών στοιχείων) — Άρθρο 6 της πρώτης οδηγίας 68/151 — Υποχρέωση να είναι ενδεδειγμένες οι κυρώσεις που επιβάλλονται για παραβιάσεις του κοινοτικού δικαίου)	1
2005/C 171/03	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα), της 28ης Απριλίου 2005, στην υπόθεση C-104/03 (αίτηση του Gerechtshof te Amsterdam για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): St. Paul Dairy Industries NV κατά Unibel Exser BVBA (Σύμβαση των Βρυξελλών — Ασφαλιστικά μέτρα — Εξέταση μάρτυρα)	2
2005/C 171/04	Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα), της 28ης Απριλίου 2005, στην υπόθεση C-410/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 1999/95/ΕΚ — Διάρκεια εργασίας των ναυτικών επί των πλοίων — Μη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας)	2
2005/C 171/05	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα), της 28ης Απριλίου 2005, στην υπόθεση C-31/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/29/ΕΚ — Εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας — Μη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο)	3

2005/C 171/06	Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα), της 12ης Μαΐου 2005, στην υπόθεση C-42/04 (αίτηση του College van Beroep voor het bedrijfsleven για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Maatschap J. B. en R. A. M. Elshof κατά Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Αφθώδης πυρετός — Κανονισμός (ΕΚ) 1046/2001 — Χορήγηση ενισχύσεως επ' ευκαιρία της παραδόσεως ζώων για αξιοποίηση των υποπροϊόντων τους — Ανώτατο όριο της ενισχύσεως καθοριζόμενο αναλόγως του μέσου βάρους των ζώων ανά παρτίδα)	3
2005/C 171/07	Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα), της 12ης Μαΐου 2005, στην υπόθεση C-99/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/80/ΕΚ — Μη μεταφορά)	4
2005/C 171/08	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα), της 28ης Απριλίου 2005, στην υπόθεση C-157/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Διαχείριση των αποβλήτων — Οδηγίες 75/442/ΕΟΚ, 91/689/ΕΟΚ και 1999/31/ΕΚ — Χώροι διαθέσεως απορριμμάτων Punta de Avalos και Olvera)	4
2005/C 171/09	Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα), της 21ης Απριλίου 2005, στην υπόθεση C-186/04 (αίτηση του Conseil d'État για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Pierre Housieaux κατά Délégués du conseil de la Région de Bruxelles-Capitale (Οδηγία 90/313/ΕΟΚ — Ελεύθερη πρόσβαση στις πληροφορίες σε θέματα περιβάλλοντος — Αίτηση παροχής πληροφοριών — Υποχρέωση αιτιολογήσεως σε περίπτωση απορρίψεως — Επιτακτική προθεσμία — Παράλειψη δημόσιας αρχής να απαντήσει κατά τη διάρκεια της προβλεπόμενης προθεσμίας — Σιωπηρή απόρριψη — Θεμελιώδες δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας)	5
2005/C 171/10	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα), της 4ης Μαΐου 2005, στην υπόθεση C-335/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2000/43/ΕΚ — Μη μεταφορά εντός της ταχθείσας προθεσμίας)	5
2005/C 171/11	Υπόθεση C-167/05: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Σουηδίας, που ασκήθηκε στις 14 Απριλίου 2005	6
2005/C 171/12	Υπόθεση C-180/05: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 22 Απριλίου 2005	6
2005/C 171/13	Υπόθεση C-181/05: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας που ασκήθηκε στις 22 Απριλίου 2005	7
2005/C 171/14	Υπόθεση C-186/05: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Σουηδίας, που ασκήθηκε στις 25 Απριλίου 2005	8
2005/C 171/15	Υποθέσεις C-187/05, C-188/05, C-189/05 και C-190/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε ο Άρειος Πάγος, με απόφαση της 17 ^{ης} Μαρτίου 2005 στις υποθέσεις Γ. ΑΓΟΡΑ-ΣΤΟΥΔΗΣ κ.λπ. (C-187/05), Ι. ΠΑΝΟΥ κ.λπ. (C-188/05), Κ. ΚΟΤΣΑΜΠΟΥΓΙΟΥΚΗΣ κ.λπ. (C-189/05) και Γ. ΑΚΡΙΤΟΠΟΥΛΟΣ κ.λπ. (C-190/05) κατά GOODYEAR ΕΛΛΑΣ ΑΒΕΕ	8
2005/C 171/16	Υπόθεση C-204/05: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου που ασκήθηκε στις 10 Μαΐου 2005	9
2005/C 171/17	Υπόθεση C-208/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Sozialgerichts Berlin με διάταξη της 11ης Απριλίου στην υπόθεση ITC Innovative Technology Center GmbH κατά Bundesagentur für Arbeit	9
2005/C 171/18	Υπόθεση C-209/05: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας που ασκήθηκε στις 13 Μαΐου 2005	10

2005/C 171/19	Υπόθεση C-226/05: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας που ασκήθηκε στις 20 Μαΐου 2005	11
2005/C 171/20	Υπόθεση C-232/05: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 26 Μαΐου 2005	12
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ		
2005/C 171/21	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 11ης Μαΐου 2005, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-111/01 και T-133/01, Saxonia Edelmetalle GmbH και J. Riedemann, ως εκκαθαριστής της εταιρίας ZEMAG GmbH, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Κρατικές ενισχύσεις — Αναδιάρθρωση — Καταχρηστική εφαρμογή κρατικών ενισχύσεων — Αναζήτηση των ενισχύσεων — Άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ — Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999)	13
2005/C 171/22	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 11ης Μαΐου 2005, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-160/02 έως T-162/02, Naires Heraclio Fournier, SA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Ακυρωτική διαδικασία — Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Εικονιστικό σήμα εμπεριέχον την εικόνα σπαθιού τράπουλας — Εικονιστικό σήμα εμπεριέχον την εικόνα ιππεία μπαστούνι τράπουλας — Εικονιστικό σήμα εμπεριέχον την εικόνα ρήγα σπαθί τράπουλας — Απόλυτοι λόγοι αρνήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94)	13
2005/C 171/23	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 4ης Μαΐου 2005, στην υπόθεση T-359/02, Chum Ltd κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό σήμα STAR TV — Ανακοπή ασκηθείσα από τον δικαιούχο του διεθνούς εικονιστικού σήματος STAR TV — Άρνηση καταχώρισεως)	14
2005/C 171/24	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 11ης Μαΐου 2005, στην υπόθεση T-25/03, Marco de Stefano κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Γενικός διαγωνισμός — Αποκλεισμός από τις εξετάσεις — Απαιτούμενα διπλώματα)	14
2005/C 171/25	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 11ης Μαΐου 2005, στην υπόθεση T-31/03, Grupo Sada, ra, SA, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού εικονιστικού σήματος που περιλαμβάνει το λεκτικό στοιχείο «GRUPO SADA» — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα που περιλαμβάνει το λεκτικό στοιχείο «sadia» — Μερική απόρριψη της αίτησης καταχώρισης — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)	15
2005/C 171/26	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 26ης Απριλίου 2005, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-110/03, T-150/03 και T-405/03, Jose Maria Sison, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα σχετικά με τις αποφάσεις του Συμβουλίου που αφορούν την καταπολέμηση της τρομοκρατίας — Εξαιρέσεις που αφορούν την προστασία του δημοσίου συμφέροντος — Δημοσία ασφάλεια — Διεθνείς σχέσεις — Μερική πρόσβαση — Αιτιολογία — Δικαιώματα άμυνας)	15
2005/C 171/27	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 14ης Απριλίου 2005, στην υπόθεση T-141/03, Sniace, SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Κρατική ενίσχυση — Συμμετοχικό δάνειο — Ένομο συμφέρον — Απαράδεκτο)	16
2005/C 171/28	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 4ης Μαΐου 2005, στην υπόθεση T-144/03, Nadine Schmit κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Ηθική παρενόχληση — Καθήκον αρωγής — Υποχρέωση αιτιολογίας — Μη κατάθεση εγγράφων στον προσωπικό φάκελο)	16

2005/C 171/29	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 10ης Μαΐου 2005, στην υπόθεση T-193/03, Giuseppe Piro κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Προσφυγή ακυρώσεως — Έκθεση βαθμολογίας — Αιτιολογία — Αγωγή αποζημιώσεως — Ηθική βλάβη) 17	17
2005/C 171/30	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 11ης Μαΐου 2005, στην υπόθεση T-390/03, CM Capital Markets Holding SA, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα περιλαμβάνον τη φράση «capital markets CM» — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού εικονιστικού σήματος περιλαμβάνοντος το σύμπλεγμα γραμμάτων «CM» — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94) 17	17
2005/C 171/31	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 26ης Απριλίου 2005, στην υπόθεση T-395/03, Sophie Van Weyenberg κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Επανάληψη εσωτερικού διαγωνισμού — Μη εγγραφή στον πίνακα επιτυχόντων) 18	18
2005/C 171/32	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 4ης Μαΐου 2005, στην υπόθεση T-398/03, Jean-Pierre Castets κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Άρθρο 78 του ΚΥΚ — Σύνταξη αναπηρίας — Υπολογισμός του ποσού της συντάξεως — Μισθός αναφοράς) 18	18
2005/C 171/33	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 26ης Απριλίου 2005, στην υπόθεση T-431/03, Liam O'Bradaigh κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Επανάληψη εσωτερικού διαγωνισμού — Μη εγγραφή στον πίνακα επιτυχόντων) 19	19
2005/C 171/34	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 4ης Μαΐου 2005, στην υπόθεση T-22/04, Reemark Gesellschaft für Markenkooperation mbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού λεκτικού σήματος Westlife — Προγενέστερο εθνικό σήμα West — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων) 19	19
2005/C 171/35	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 4ης Μαΐου 2005, στην υπόθεση T-30/04, João Andrade Sena κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Ασφάλειας της Αεροπορίας (ΕΟΑΑ) (Προσωπικό του ΕΟΑΑ — Απόρριψη υποψηφιότητας για τη θέση εκτελεστικού διευθυντή — Διαδικασία προσλήψεως — Αιτιολογία — Πρόδηλος πλάνη εκτιμήσεως — Αρχή της χρηστής διοικήσεως) 19	19
2005/C 171/36	Διάταξη του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 10ης Μαρτίου 2005, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-228/00, T-229/00, T-242/00, T 243/00, T-245/00 έως T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00 έως T-259/00, T-265/00, T-267/00, T-268/00, T-271/00, T-274/00 έως T-276/00, T-281/00, T-287/00 και T-296/00, Gruppo ormeggiatori del porto di Venezia Soc. coop. rl, κ.λπ., κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Κρατικές ενισχύσεις — Απόφαση της Επιτροπής με την οποία διαπιστώνεται το ασυμβίβαστο ορισμένων καθεστώτων παρανόμων ενισχύσεων με την κοινή αγορά και διατάσσεται η αναζήτηση των ενισχύσεων αυτών — Εξάιρεση από την εθνική διαδικασία αναζητήσεως — Προσφυγή ακυρώσεως — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Απαράδεκτο) 20	20
2005/C 171/37	Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου, της 27 Απριλίου 2005, στην υπόθεση T-34/05 R, Makhteshim-Agan Holding BV κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Διαδικασία λήψεως ασφαλιστικών μέτρων — Προσωρινά μέτρα — Προσφυγή κατά παραλείψεως — Παραδεκτό — Οδηγία 91/414/ΕΟΚ) 22	22
2005/C 171/38	Υπόθεση C-122/05: Προσφυγή των Robert Benkő κ.λπ. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 21 Μαρτίου 2005 22	22
2005/C 171/39	Υπόθεση T-128/05: Αγωγή της Société des Plantations de Mbanga «SPM» κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 18 Μαρτίου 2005 23	23
2005/C 171/40	Υπόθεση T-151/05: Προσφυγή των Nederlandse Vakbond Varkenshouders κ.λπ. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία ασκήθηκε στις 14 Απριλίου 2005 24	24

2005/C 171/41	Υπόθεση T-157/05: Προσφυγή της Deutsche Telekom AG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 25 Απριλίου 2005	25
2005/C 171/42	Υπόθεση T-158/05: Προσφυγή της Trek Bicycle Corporation κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 22 Απριλίου 2005	25
2005/C 171/43	Υπόθεση T-159/05: Προσφυγή της unipor-Ziegel Marketing GmbH κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), η οποία ασκήθηκε στις 22 Απριλίου 2005	26
2005/C 171/44	Υπόθεση T-160/05: Προσφυγή του Dag Johansson κ.λπ. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 14 Απριλίου 2005	27
2005/C 171/45	Υπόθεση T-162/05: Προσφυγή των Dirk Grijsseels και Ana Lopez García κατά της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, που ασκήθηκε στις 18 Απριλίου 2005	27
2005/C 171/46	Υπόθεση T-164/05: Προσφυγή του Johan de Geest κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 13 Απριλίου 2005	28
2005/C 171/47	Υπόθεση T-168/05: Προσφυγή της Arkelma κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 25 Απριλίου 2005	28
2005/C 171/48	Υπόθεση T-169/05: Προσφυγή του Jean-Louis Giraudy κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 20 Απριλίου 2005	29
2005/C 171/49	Υπόθεση T-170/05: Προσφυγή της Renate AMM και 14 άλλων κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που ασκήθηκε στις 21 Απριλίου 2005	30
2005/C 171/50	Υπόθεση T-172/05: Προσφυγή της Armacell Enterprise GmbH κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 29 Απριλίου 2005	30
2005/C 171/51	Υπόθεση T-174/05: Προσφυγή της Elf Aquitaine κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 27 Απριλίου 2005	31
2005/C 171/52	Υπόθεση T-175/05: Προσφυγή των Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel AB, Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Functional Chemicals BV, Akzo Nobel Base Chemicals AB και Eka Chemicals AB κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 27 Απριλίου 2005	32
2005/C 171/53	Υπόθεση T-181/05: Προσφυγή της Citicorp και της Citibank, N.A., κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 10 Μαΐου 2005	33
2005/C 171/54	Υπόθεση T-183/05: Προσφυγή της Julie Samnadda κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 4 Μαΐου 2005	33
2005/C 171/55	Υπόθεση T-190/05: Προσφυγή της The Sherwin-Williams Company κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 9 Μαΐου 2005	34
2005/C 171/56	Υπόθεση T-194/05: Προσφυγή της εταιρίας Teletech Holdings Inc., κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (Εμπορικά σήματα, Σχέδια και Υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 9 Μαΐου 2005	34

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2005/C 171/57	Διαγραφή της υποθέσεως T-398/02	35
2005/C 171/58	Διαγραφή της υποθέσεως T-441/03	35
2005/C 171/59	Διαγραφή της υποθέσεως T-244/04	35

II Προπαρασκευαστικές πράξεις

.....

III Πληροφορίες

2005/C 171/60	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> EE C 155 της 25.6.2005	36
---------------	--	----

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 10ης Μαΐου 2005

στην υπόθεση C-400/99: Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾**(Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα υπέρ επιχειρήσεων θαλασσιών μεταφορών — Συμβάσεις αναδέσεως δημόσιας υπηρεσίας — Μη ύπαρξη ενισχύσεως, υφιστάμενη ενίσχυση ή νέα ενίσχυση — Κίνηση της διαδικασίας του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ — Υποχρέωση αναστολής)**

(2005/C 171/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση C-400/99, με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, ασκηθείσα στις 18 Οκτωβρίου 1999, **Ιταλική Δημοκρατία** (εκπρόσωποι: U. Leanza, I. M. Braguglia, επικουρούμενοι από τους P. G. Ferrì και M. Fiorilli) κατά **Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** (εκπρόσωποι: E. De Persio, Δ. Τριανταφύλλου και V. Di Bucci), το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως), συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans και A. Rosas, προέδρους τμήματος, J.-P. Puissochet (εισηγητή), R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 10 Μαΐου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής, που κοινοποιήθηκε με το έγγραφο SG(99) D/6463, της 6ης Αυγούστου 1999, περί κινήσεως της διαδικασίας του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ όσον αφορά την κρατική ενίσχυση C 64/99 (ex NN 68/99), στο μέτρο που συνεπαγόταν, μέχρι την κοινοποίηση στις ιταλικές αρχές της αποφάσεως περί περατώσεως της διαδικασίας σχετικά με τη συγκεκριμένη επιχείρηση [αποφάσεως της Επιτροπής C(2001) 1684, της 21ης Ιουνίου 2001, ή αποφάσεως της Επιτροπής C(2004) 470 τελ., της 16ης Μαρτίου 2004], την αναστολή του φορολογικού καθεστώτος που εφαρμόζεται ως προς τον εφοδιασμό των πλοίων του ομίλου *Gruppo Tirrenia di Navigazione* σε καύσιμα και λιπαντικά έλαια.

2. Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ EE C 20 της 22.01.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 3ης Μαΐου 2005

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-387/02, C-391/02 και C-403/02 (αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως του *Tribunale di Milano* και του *Corte d'appello di Lecce*): ποινικές διαδικασίες κατά *Silvio Berlusconi, Sergio Adelchi, Marcello Dell'Utri* κ.λπ. ⁽¹⁾

(Δίκαιο εταιριών — Άρθρα 5 της Συνθήκης ΕΟΚ (άρθρο 5 της Συνθήκης ΕΚ και νυν άρθρο 10 ΕΚ) και 54, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', της Συνθήκης ΕΟΚ (άρθρο 54, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', της Συνθήκης ΕΚ και νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 44, παράγραφος 2, στοιχείο ζ', ΕΚ) — Πρώτη οδηγία 68/151/ΕΟΚ, τέταρτη οδηγία 78/660/ΕΟΚ και έβδομη οδηγία 83/349/ΕΟΚ — Ετήσιοι λογαριασμοί — Αρχή της ειλικρίνειας — Κυρώσεις σε περίπτωση παροχής ψευδών στοιχείων για τις εταιρίες (πλαστογράφιση λογιστικών στοιχείων) — Άρθρο 6 της πρώτης οδηγίας 68/151 — Υποχρέωση να είναι ενδεδειγμένες οι κυρώσεις που επιβάλλονται για παραβιάσεις του κοινοτικού δικαίου)

(2005/C 171/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-387/02, C-391/02 και C-403/02, με αντικείμενο αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, τις οποίες υπέβαλαν το *Tribunale di Milano* (C-387/02 και C 403/02) και το *Corte d'appello di Lecce*

(C-391/02) (Ιταλία), με αποφάσεις της 26ης, της 29ης και της 7ης Οκτωβρίου 2002, οι οποίες περιήλθαν στο Δικαστήριο στις 28 Οκτωβρίου, στις 12 και στις 8 Νοεμβρίου 2002, αντιστοίχως, στις ποινικές διαδικασίες κατά Silvio Berlusconi (C-387/02), Sergio Adelchi (C-391/02), Marcello Dell'Utri κ.λπ. (C-403/02), το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως), συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans (εισηγητή), A. Rosas και A. Borg Barthet, προέδρους τμήματος, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, M. Ilešič, J. Malenovský, U. Lohmus και E. Levits, δικαστές, γενική εισαγγελέας: J. Kokott, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 3 Μαΐου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, η πρώτη οδηγία 68/151/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1968, περί του συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιριών, κατά την έννοια του άρθρου 58, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης, για την προστασία των συμφερόντων των εταιριών και των τρίτων, δεν μπορεί να προβάλλεται η πρώτη περί εταιριών οδηγία, αυτή καθ'εαυτή, έναντι κατηγορουμένων, εκ μέρους των αρχών κράτους μέλους και στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών, δεδομένου ότι οι οδηγίες, αφεαυτών και ανεξαρτήτως των εσωτερικών νόμων που τα κράτη μέλη θεσπίζουν για την εφαρμογή τους, δεν μπορούν να έχουν ως αποτέλεσμα τη στοιχειοθέτηση ή την επίταση της ποινικής ευθύνης κατηγορουμένων.

(¹) ΕΕ C 19 της 25.01.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 28ης Απριλίου 2005

στην υπόθεση C-104/03 (αίτηση του *Gerechtshof te Amsterdam* για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): *St. Paul Dairy Industries NV* κατά *Unibel Exser BVBA* (¹)

(*Σύμβαση των Βρυξελλών — Ασφαλιστικά μέτρα — Εξέταση μάρτυρα*)

(2005/C 171/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στην υπόθεση C-104/03, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης δυνάμει του Πρωτοκόλλου της 3ης Ιουνίου 1971 για την ερμηνεία από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, την οποία υπέβαλε το *Gerechtshof te Amsterdam* (Κάτω Χώρες), με διάταξη της 12ης Δεκεμβρίου 2002, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 6 Μαρτίου 2003, στο πλαίσιο της δίκης *St. Paul Dairy Industries NV* κατά *Unibel Exser BVBA* το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους

P. Jann (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič και E. Levits, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 28 Απριλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 24 της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, όπως τροποποιήθηκε με τη σύμβαση της 9ης Οκτωβρίου 1978 σχετικά με την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας, με τη σύμβαση της 25ης Οκτωβρίου 1982 σχετικά με την προσχώρηση της Ελληνικής Δημοκρατίας, με τη σύμβαση της 26ης Μαΐου 1989 σχετικά με την προσχώρηση του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, καθώς και με τη σύμβαση της 29ης Νοεμβρίου 1996 σχετικά με την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν εμπίπτει στην έννοια των «ασφαλιστικών μέτρων» μέτρο με το οποίο διατάσσεται η εξέταση μάρτυρα προκειμένου να παρασχεθεί στον αιτούντα η δυνατότητα να εκτιμήσει τη σκοπιμότητα ενδεχόμενης αγωγής, να προσδιορίσει τη βάση της αγωγής αυτής και να αξιολογήσει το λυσιτελές των ισχυρισμών που είναι δυνατό να προβληθούν στο πλαίσιο αυτό.

(¹) ΕΕ C 101 της 26.04.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 28ης Απριλίου 2005

στην υπόθεση C-410/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (¹)

(*Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 1999/95/ΕΚ — Διάρκεια εργασίας των ναυτικών επί των πλοίων — Μη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας*)

(2005/C 171/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση C-410/03, με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, ασκηθείσα την 1η Οκτωβρίου 2003, **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** (εκπρόσωποι: K. Banks και K. Simonsson) κατά **Ιταλικής Δημοκρατίας** (εκπρόσωπος: I. M. Braguglia, επικουρούμενος από τον A. Cingolo), το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. Lenaerts, πρόεδρο τμήματος, N. Colneric (εισηγήτρια) και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 28 Απριλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Η Ιταλική Δημοκρατία, μη θεωπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήσαν αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς τα άρθρα 3 έως 7, 8, παράγραφος 2, και 9 της οδηγίας 1999/95/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με την επιβολή των διατάξεων περί των ωρών εργασίας των ναυτικών επί των πλοίων που καταπλέουν σε κοινοτικούς λιμένες, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.
2. Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
3. Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 304 της 13.12.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 28ης Απριλίου 2005

στην υπόθεση C-31/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
κατά Βασιλείου της Ισπανίας (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/29/EK —
Εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του
δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία
της πληροφορίας — Μη μεταφορά της στο εσωτερικό
δικαίωμα)

(2005/C 171/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στην υπόθεση C-31/04, που έχει ως αντικείμενο προσφυγή λόγω παραβάσεως κράτους μέλους βάσει του άρθρου 226 ΕΚ, που ασκήθηκε στις 29 Ιανουαρίου 2004, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: K. Banks και F. Castillo de la Torre), κατά Βασιλείου της Ισπανίας (εκπρόσωπος: M. Muñoz Pérez), το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Rosas, πρόεδρο τμήματος, A. Borg Barthet, A. La Pergola, J. Malenovský (εισηγητή) και A. Ó. Caoimh, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 28 Απριλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, μη θεωπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 71 της 20.3.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 12ης Μαΐου 2005

στην υπόθεση C-42/04 (αίτηση του College van Beroep voor
het bedrijfsleven για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως):
Maatschap J. B. en R. A. M. Elshof κατά Minister van Land-
bouw, Natuur en Voedselkwaliteit (¹)

(Αφθώδης πυρετός — Κανονισμός (ΕΚ) 1046/2001 —
Χορήγηση ενισχύσεως επ' ευκαιρία της παραδόσεως ζώων
για αξιοποίηση των υποπροϊόντων τους — Ανώτατο όριο
της ενισχύσεως καθοριζόμενο αναλόγως του μέσου βάρους
των ζώων ανά παρτίδα)

(2005/C 171/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στην υπόθεση C-42/04, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ που υπέβαλε το College van Beroep voor het bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) με απόφαση της 23ης Ιανουαρίου 2004, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 3 Φεβρουαρίου 2004, στο πλαίσιο της δίκης Maatschap J. B. en R. A. M. Elshof κατά Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. Lenaerts (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, N. Colneric και E. Levits, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 12 Μαΐου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η έννοια της «παρτίδας» κατά το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1046/2001 της Επιτροπής, της 30ής Μαΐου 2001, για τη θέσπιση έκτακτων μέτρων στηρίξεως της αγοράς στον τομέα του χοιρείου και του βοείου κρέατος στις Κάτω Χώρες, αφορά το σύνολο των μόσχων που παραδόθηκαν, για αξιοποίηση των υποπροϊόντων τους, από ένα παραγωγό μόνο την ίδια ημέρα στο πλαίσιο μόνο της ίδιας πωλήσεως.

(¹) ΕΕ C 85 της 3.4.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 12ης Μαΐου 2005

στην υπόθεση C-99/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/80/ΕΚ — Μη μεταφορά)

(2005/C 171/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση C-99/04, με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, ασκήθισα στις 26 Φεβρουαρίου 2004, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Valero Jordana και R. Amorosi) κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (εκπρόσωπος: I. M. Braguglia επικουρούμενος από τον G. Fiengo), το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. Lenaerts, πρόεδρο τμήματος, K. Schiemanh και E. Juhász (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 12 Μαΐου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Η Ιταλική Δημοκρατία μη έχοντας θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2001/80/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, για τον περιορισμό των εκπομπών στην ατμόσφαιρα ορισμένων ρύπων από μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης, που συνέβαλε στον περιορισμό και τον έλεγχο, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2. Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 94 της 17.04.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 28ης Απριλίου 2005

στην υπόθεση C-157/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Διαχείριση των αποβλήτων — Οδηγίες 75/442/ΕΟΚ, 91/689/ΕΟΚ και 1999/31/ΕΚ — Χώροι διαθέσεως απορριμμάτων Punta de Avalos και Olivera)

(2005/C 171/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στην υπόθεση C-157/04, που έχει ως αντικείμενο προσφυγή λόγω παραβάσεως κράτους μέλους βάσει του άρθρου 226 ΕΚ, που ασκήθηκε στις 29 Μαρτίου 2004, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Valero Jordana και M. Κωνσταντινίδης), κατά Βασιλείου της Ισπανίας (εκπρόσωπος: L. Fraguas Gadea), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους R. Silva de Lapuerta, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann και J. Klučka (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 28 Απριλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία μέτρα για την εξασφάλιση της εφαρμογής των άρθρων 4, 8, 9 και 13 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991, του άρθρου 2 της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για τα επικίνδυνα απόβλητα, και του άρθρου 14 της οδηγίας 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις εν λόγω οδηγίες σε ό,τι αφορά τους μη ελεγχόμενους χώρους διαθέσεως απορριμμάτων που βρίσκονται στη ζώνη Punta de Avalos στη νήσο Gomera (Αυτόνομη Κοινότητα των Κανariών).

2) Το Βασίλειο της Ισπανίας, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία μέτρα για την εξασφάλιση της εφαρμογής των άρθρων 4, 8, 9 και 13 της οδηγίας 75/442, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία σε ό,τι αφορά τον μη ελεγχόμενο χώρο διαθέσεως απορριμμάτων της Olvera, στην επαρχία Cadix (Αυτόνομη Κοινότητα της Ανδαλουσίας).

3) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 106 της 30.4.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 21ης Απριλίου 2005

στην υπόθεση C-186/04 (αίτηση του Conseil d'État για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Pierre Housieaux κατά Délégués du conseil de la Région de Bruxelles-Capitale (¹)

(Οδηγία 90/313/ΕΟΚ — Ελεύθερη πρόσβαση στις πληροφορίες σε θέματα περιβάλλοντος — Αίτηση παροχής πληροφοριών — Υποχρέωση αιτιολογήσεως σε περίπτωση απορρίψεως — Επιτακτική προθεσμία — Παράλειψη δημόσιας αρχής να απαντήσει κατά τη διάρκεια της προβλεπόμενης προθεσμίας — Σιωπηρή απόρριψη — Θεμελιώδεις δικαιώματα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας)

(2005/C 171/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-186/04, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) με απόφαση της 1ης Απριλίου 2004, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 22 Απριλίου 2004, στο πλαίσιο της δίκης Pierre Housieaux κατά Délégués du conseil de la Région de Bruxelles-Capitale, παρουσία των: Société de développement régional de Bruxelles (SDRB), Batipont Immobilier SA (BPI), Immomills Louis de Waele Development SA (ILDWD), το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, R. Silva de Lapuerta, P. Kūris, Γ. Αρέστη, και J. Klučka (εισηγητή), δικαστές, γενική εισαγγελέας: J. Kokott, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 21 Απριλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1 Η προθεσμία που προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 7ης Ιουνίου 1990,

σχετικά με την ελεύθερη πληροφόρηση για θέματα περιβάλλοντος, είναι επιτακτικού χαρακτήρα.

2 Η διαλαμβανόμενη στο άρθρο 4 της οδηγίας 90/313 απόφαση, κατά της οποίας ο υποβαλών αίτηση παροχής πληροφοριών μπορεί να ασκήσει ένδικο ή διοικητική προσφυγή, είναι η σιωπηρή απορριπτική απόφαση που προκύπτει από την επί διμήνου παράλειψη απαντήσεως της αρμόδιας να αποφανθεί επί αυτού δημόσιας αρχής.

3 Το άρθρο 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 90/313, σε συνδυασμό με το άρθρο 4 της οδηγίας αυτής, δεν έρχεται σε αντίθεση, σε περίπτωση όπως της υποθέσεως της κύριας δίκης, με εθνική κανονιστική ρύθμιση κατά την οποία, για τον σκοπό της παροχής αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, η επί διμήνου παράλειψη απαντήσεως της εν λόγω αρχής θεωρείται ότι επέχει θέση σιωπηρής απορριπτικής αποφάσεως δυνάμει να προσβληθεί με ένδικο ή διοικητική προσφυγή σύμφωνα με τη σχετική εθνική νομοθεσία. Ωστόσο, το εν λόγω άρθρο 3, παράγραφος 4, απαγορεύει την έλλειψη αιτιολογίας μιας τέτοιας αποφάσεως κατά το πέρας της διμήνης προθεσμίας. Υπό τις συνθήκες αυτές, η σιωπηρή απορριπτική απόφαση πρέπει να θεωρηθεί παράνομη.

(¹) ΕΕ C 156 της 12.06.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 4ης Μαΐου 2005

στην υπόθεση C-335/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2000/43/ΕΚ — Μη μεταφορά εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2005/C 171/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C-335/04, με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, ασκηθείσα στις 30 Ιουλίου 2004, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. Martin και H. Kreppel) κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (εκπρόσωπος: E. Riedl), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από την R. Silva de Lapuerta, πρόεδρο τμήματος, και τους P. Kūris και J. Klučka (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 4 Μαΐου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Η Δημοκρατία της Αυστρίας Φινλανδίας, μη θεωπίζοντας εμπροθέσμως τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2000/43/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής τους καταγωγής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
2. Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 239 της 25.09.2004.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Σουηδίας, που ασκήθηκε στις 14 Απριλίου 2005

(Υπόθεση C-167/05)

(2005/C 171/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους L. Ström van Lier και K. Gross, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 14 Απριλίου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου της Σουηδίας.

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο της Σουηδίας, εφαρμόζοντας εσωτερικούς φόρους η φύση των οποίων οδηγεί έμμεσα στην προστασία του ζύθου, ο οποίος παράγεται κυρίως στη Σουηδία, έναντι του οίνου, ο οποίος εισάγεται κυρίως από άλλα κράτη μέλη, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 90, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ
- 2) να καταδικάσει το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Τα αλκοολούχα ποτά πωλούνται στους ιδιώτες καταναλωτές στη Σουηδία μέσω μιας ανήκουσας στο Δημόσιο εταιρίας λιανικής πωλήσεως, της Systembolaget AB. Ο ενισχυμένος ζύθος, δηλαδή ο ζύθος με αλκοολικό τίτλο άνω του 3,5 %, καθώς και οι οίνοι πωλούνται μέσω της Systembolaget AB. Οι ελαφρότεροι οίνοι της

μέσης κατηγορίας τιμών θεωρούνται εναλλάξιμοι με τον ενισχυμένο οίνο.

Ο ζύθος πλήττεται από φόρο επί των αλκοολούχων ποτών ο οποίος, κατά μέσον όρο και κατά ποσοστό επί τοις εκατό, είναι σημαντικά χαμηλότερος σε σύγκριση με τον φόρο που πλήττει τον οίνο. Δεν προβλήθηκε κάποιος λόγος ο οποίος να δικαιολογεί αυτή τη διαφορά μεταξύ αυτών των ειδικών φόρων καταναλώσεως. Η διαφορετική φορολόγηση επηρεάζει την τιμή των αντιστοιχών προϊόντων. Η διαφορά της τιμής ενισχύεται από το ότι επιβάλλεται ΦΠΑ 25 % επί του προϊόντος.

Η επίπτωση του φόρου επί της τιμής των αντιστοιχών προϊόντων είναι ικανή να στρεβλώσει τον ανταγωνισμό μεταξύ των εμπορευμάτων και οι εσωτερικοί ειδικοί φόροι καταναλώσεως είναι τέτοιας φύσεως ώστε παγιώνουν τις συνήθειες των εγχωρίων καταναλωτών, μειώνουν την εν δυνάμει κατανάλωση οίνου και συγχρόνως είναι ικανοί να προστατεύουν εμμέσως τον ζύθο εις βάρος του οίνου.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 22 Απριλίου 2005

(Υπόθεση C-180/05)

(2005/C 171/12)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Wouter Wils, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 22 Απριλίου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη εφαρμόζοντας τις σχετικές με τον δημόσιο δανεισμό διατάξεις της οδηγίας 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 1992, σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας (¹), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 1 και 5 της προαναφερθείσας οδηγίας·

2) να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Μέχρις ότου θεσπιστεί και τεθεί σε ισχύ το διάταγμα του Μεγάλου Δούκα για την εκτέλεση του άρθρου 65 του νόμου της 18ης Απριλίου 2001, σχετικά με τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, δεν καταβάλλεται στην πράξη αμοιβή για τον δημόσιο δανεισμό, την οποία επιβάλλει το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/100 ως προϋπόθεση για να επιτραπεί η παρέκκλιση από το αποκλειστικό δικαίωμα δημόσιου δανεισμού που προβλέπει το άρθρο 1 της οδηγίας 92/100. Ως εκ τούτου, η εφαρμογή των άρθρων 1 και 5 της οδηγίας 92/100 δεν είναι η δέουσα.

(¹) ΕΕ L 346, σ. 61.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας που ασκήθηκε στις 22 Απριλίου 2005

(Υπόθεση C-181/05)

(2005/C 171/13)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους U. Wölker και M. Κωνσταντινίδη, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 22 Απριλίου 2005, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παραλείπουν να μεταφέρει ορθώς στη γερμανική έννομη τάξη τις διατάξεις των άρθρων 3, παράγραφος 4, 5, παράγραφος 4, και 4, παράγραφος 2, στοιχείο Α, της οδηγίας 2000/53/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2000, για τα οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των ως άνω διατάξεων.
- να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Το άρθρο 1, παράγραφος 3, εδάφιο 1, της κανονιστικής αποφάσεως της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας περί

οχημάτων στο τέλος του κύκλου ζωής τους αντιβαίνει προς τις διατάξεις της οδηγίας 2000/53/ΕΚ, καθόσον το άρθρο 3, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, εδάφιο 1, ισχύει για το σύνολο των οχημάτων κατηγοριών M1 ή N1, περιλαμβανομένων των οχημάτων ειδικής χρήσεως. Αντιθέτως, οι διατάξεις της γερμανικής κανονιστικής αποφάσεως περί οχημάτων στο τέλος του κύκλου ζωής τους ισχύουν, όσον αφορά τα οχήματα ειδικής χρήσεως, μόνο ως προς εκείνα που έχουν επιτρεπόμενο συνολικό βάρος 3,5 τόνων. Το άρθρο 3, παράγραφος 4, της οδηγίας εξαιρεί από τις διατάξεις περί επαναχρησιμοποίησης και ανακτήσεως τα οχήματα ειδικής χρήσεως όχι όμως και από την απαγόρευση ορισμένων ουσιών. Αντιθέτως, από τις προαναφερθείσες διατάξεις σαφώς προκύπτει ότι το πεδίο εφαρμογής τους το καθορίζουν τα χαρακτηριστικά του τελικού προϊόντος: επομένως, στην περίπτωση οχήματος ειδικής χρήσεως, το οποίο κατόπιν προσαρμογής πληροί τα χαρακτηριστικά της κατηγορίας M1, είναι αναμφίβολο ότι αυτό εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2000/53. Συνεπώς, ο περιορισμός του πεδίου εφαρμογής με βάση το κριτήριο του συνολικού βάρους αντιβαίνει προς την οδηγία.

Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 3, εδάφιο 3, της γερμανικής κανονιστικής αποφάσεως περί οχημάτων στο τέλος του κύκλου ζωής τους εξαιρούνται από την απαγόρευση ορισμένων ουσιών «ο εξοπλισμός, τα κατασκευαστικά στοιχεία και τα λοιπά εξαρτήματα που καθίστανται το όχημα κατάλληλο για ειδική χρήση». Η εξαίρεση αυτή δεν καλύπτεται από τον οδηγία, δεδομένου ότι η σχετική διάταξη της ισχύει για όλα τα υλικά και κατασκευαστικά στοιχεία που ο κύριος σκοπός τους είναι να καταστήσουν δυνατή τη χρήση των οχημάτων τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, περιλαμβανομένων υλικών και κατασκευαστικών στοιχείων που είναι αναγκαία προκειμένου να εξασφαλιστεί η ειδική χρήση του οχήματος.

Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 4, της γερμανικής κανονιστικής αποφάσεως περί οχημάτων στο τέλος του κύκλου ζωής τους, η αρχή της δωρεάν αναλήψεως των οχημάτων δεν ισχύει στην περίπτωση που το ευρισκόμενο στο τέλος του κύκλου ζωής του όχημα δεν έχει τεθεί σε κυκλοφορία σύμφωνα με τη γερμανική διαδικασία χορηγήσεως άδειας κυκλοφορίας, ή όταν έχει μεν λάβει άδεια κυκλοφορίας κατά τις σχετικές διατάξεις της γερμανικής νομοθεσίας αλλά δεν έχει εισέτι συμπληρωθεί μήνας από τη χορήγηση αυτής της άδειας μέχρι την απόσυρσή του, όταν δεν έχει παραδοθεί το έγγραφο κυριότητας του οχήματος ή όταν πρόκειται για όχημα των κατηγοριών M1 ή N1 που δεν έχουν παραχθεί εν σειρά και δεν έχουν λάβει άδεια κυκλοφορίας στο πλαίσιο ενιαίας διαδικασίας. Οι εξαιρέσεις αυτές δεν καλύπτονται από την οδηγία.

Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 2, της κανονιστικής αποφάσεως περί οχημάτων στο τέλος του κύκλου ζωής τους, η κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας απαγόρευση ορισμένων ουσιών αφορά μόνο τα υλικά και τα κατασκευαστικά στοιχεία των οχημάτων εκείνων που τέθηκαν σε κυκλοφορία μετά την 1η Ιουλίου 2003. Επειδή, όμως, η κατά την οδηγία απαγόρευση ορισμένων ουσιών αφορά όλα τα υλικά και κατασκευαστικά στοιχεία που

τέθηκαν σε κυκλοφορία μετά την 1η Ιουλίου 2003, η διάταξη αυτή της γερμανικής κανονιστικής ρυθμίσεως έρχεται σε αντίθεση με την οδηγία. Το γεγονός ότι με τις αποφάσεις 2002/525 και 5006/63 προστέθηκαν περαιτέρω εξαιρέσεις σε εκείνες που προβλέπει το παράρτημα II της οδηγίας, δεν δικαιολογεί διαφορετική ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας, δεδομένου ότι η αναγκαιότητα προσθήκης αυτών των εξαιρέσεων διαπιστώθηκε μετά την ψήφιση της οδηγίας. Εξάλλου, η κατά τα ως άνω σύγκρουση της γερμανικής κανονιστικής ρυθμίσεως με την οδηγία αναβιώνει μετά την εκπονή των προθεσμιών που συνοδεύουν τις προβλεπόμενες εξαιρέσεις. Ο σκοπός της οδηγίας —ο οποίος συνίσταται στον περιορισμό των δυσμενών για το περιβάλλον συνεπειών που προκαλούν τα ευρισκόμενα στο τέλος του κύκλου ζωής τους οχήματα και η κατά το δυνατόν αποφυγή απορριμμάτων— μπορεί να επιτευχθεί μόνο με την κατά το δυνατόν συστατικότερη ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο α'.

(¹) ΕΕ L 269, σ. 34.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Σουηδίας, που ασκήθηκε στις 25 Απριλίου 2005

(Υπόθεση C-186/05)

(2005/C 171/14)

(Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους L. Ström van Lier και S. Pardo Quintillán, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 25 Απριλίου 2005, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά του Βασιλείου της Σουηδίας.

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) Να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Σουηδίας, εμποδίζοντας την ιδιωτική εισαγωγή αλκοολούχων ποτών από ανεξάρτητους χονδρεμπόρους ή επαγγελματίες μεταφορείς, πράγμα το οποίο δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνάδει με το άρθρο 30 ΕΚ, παρέβη το άρθρο 28 της Συνθήκης περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
- 2) να καταδικάσει το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή φρονεί ότι το άρθρο 28 ΕΚ δεν επιτρέπει στη Σουηδία να εμποδίζει γενικώς την ιδιωτική εισαγωγή αλκοολούχων ποτών από ανεξάρτητους χονδρεμπόρους ή επαγγελματίες μεταφορείς. Η Επιτροπή φρονεί περαιτέρω ότι το εμπόδιο στο εμπόριο δεν μπορεί να δικαιολογηθεί βάσει του άρθρου 30 ΕΚ για το λόγο της προστασίας της δημόσιας υγείας με αναφορά στην ακόλουθη αιτιολογία 1) περιορισμός του ιδιωτικού κέρδους, 2) περιορισμός της πρόσβασης σε αλκοολούχα ποτά, 3) ανάγκη διατήρησης του ελέγχου ως προς τις ηλικίες· εν πάση περιπτώσει το μέτρο δεν είναι ούτε απαραίτητο ούτε αναλογικόσε σχέση με τον δεδομένο σκοπό. Το γεγονός ότι μόνο το μονοπώλιο λιανικού εμπορίου έχει το δικαίωμα να πραγματοποιεί ιδιωτικές εισαγωγές κατόπιν αιτήσεως του πελάτη, θεωρείται από την Επιτροπή εμπόδιο στο εμπόριο, το οποίο πρέπει να εκτιμηθεί βάσει των άρθρων 28 ΕΚ και 30 ΕΚ. Η Σουηδική Κυβέρνηση φρονεί ότι η απαγόρευση των ιδιωτικών εισαγωγών αποτελεί τμήμα της υπέρθεσης όσο και του τρόπου λειτουργίας του μονοπωλίου λιανικού εμπορίου και πρέπει να εκτιμηθεί σύμφωνα με το άρθρο 31 ΕΚ και ότι, αυτή καθεαυτή, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ενέχει διακρίσεις ή ότι μπορεί να αλλοιώσει τον ανταγωνισμό μεταξύ κρατών μελών και, εναλλακτικώς, ότι είναι πρόσφορη και αναλογική.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε ο Άρειος Πάγος, με απόφαση της 17^{ης} Μαρτίου 2005 στις υποθέσεις Γ. ΑΓΟΡΑΣΤΟΥΔΗΣ κ.λπ. (C-187/05), Ι. ΠΑΝΟΥ κ.λπ. (C-188/05), Κ. ΚΟΤΣΑΜΠΟΥΓΙΟΥΚΗΣ κ.λπ. (C-189/05) και Γ. ΑΚΡΙΤΟΠΟΥΛΟΣ κ.λπ. (C-190/05) κατά GOODYEAR ΕΛΛΑΣ ΑΒΕΕ

(Υποθέσεις C-187/05, C-188/05, C-189/05 και C-190/05)

(2005/C 171/15)

(Γλώσσα διαδικασίας: Ελληνική)

Με απόφαση της 1ης/04/2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 27/04/2005, ο Άρειος Πάγος ζητεί από το Δικαστήριο, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ των Γ. ΑΓΟΡΑΣΤΟΥΔΗΣ κ.λπ., Ι. ΠΑΝΟΥ κ.λπ., Κ. ΚΟΤΣΑΜΠΟΥΓΙΟΥΚΗΣ και Γ. ΑΚΡΙΤΟΠΟΥΛΟΣ κ.λπ. κατά GOODYEAR ΕΛΛΑΣ ΑΒΕΕ που εκκρεμεί ενώπιόν του, την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτημάτων:

Με δεδομένο ότι δεν προβλέπεται από το Ελληνικό (Εθνικό) δίκαιο προηγούμενη δικαστική απόφαση για την οριστική διακοπή της επιχειρήσεως ή εκμεταλλεύσεως με μόνη τη βούληση του εργοδότη: Ερωτάται αν, κατά την έννοια της διατάξεως του άρθρου 1 παρ.2 εδαφ. Δ' της Οδηγίας του Συμβουλίου 75/129 (¹) ΕΟΚ, οι διατάξεις της Οδηγίας αυτής εφαρμόζονται επί ομαδικών απολύσεων προκαλουμένων από την οριστική διακοπή της λειτουργίας μιας επιχειρήσεως ή εκμεταλλεύσεως, η οποία αποφασίστηκε οικειοθελώς από τον εργοδότη, χωρίς να προηγηθεί σχετική δικαστική απόφαση.

(¹) ΕΕ L 48, της 22.02.1975, σ. 29 ΕΕ ειδ.έκδ. 05/02, σ. 44

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου που ασκήθηκε στις 10 Μαΐου 2005

(Υπόθεση C-204/05)

(2005/C 171/16)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον B. Stromsky και την F. Simonetti, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 10 Μαΐου 2005, προσφυγή κατά του Βασιλείου του Βελγίου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, υποχρεώνοντας τους διανομείς ιατρικών συσκευών της κλάσεως 1, που είναι εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος μέλος της Κοινότητας, να λαμβάνουν άδεια των αρχών και υποχρεώνοντας τους ιατρούς, τους ψυχολόγους, τους ασκούντες παραϊατρικά επαγγέλματα και τους κοινωνικούς λειτουργούς, στο μέτρο που συνδέονται επαγγελματικά με ειδικευμένο κέντρο, να προμηθεύονται αποστειρωτικά υλικά από εγκεκριμένους από το βελγικό Υπουργείο Δημόσιας Υγείας, φαρμακοποιούς ή διανομείς, χονδρεμπόρους, εισαγωγείς ή κατασκευαστές, έχει παραβεί τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 28 και 30 της Συνθήκης ΕΚ·
2. να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η Επιτροπή αμφισβητεί την ισχύουσα στο Βέλγιο νομοθεσία, σύμφωνα με την οποία οι διανομείς είναι υποχρεωμένοι να διαθέτουν άδεια των αρχών όταν επιθυμούν να πωλούν αποστειρωτικό υλικό φέρον τη σήμανση CE σε ιατρούς, νοσοκόμους, ψυχολόγους, ασκούντες παραϊατρικά επαγγέλματα ή κοινωνικούς λειτουργούς. Η υποχρέωση αυτή επιβάλλεται αδιακρίτως στους εγκατεστημένους στο Βέλγιο ή σε άλλο κράτος μέλος διανομείς. Όμως, η υποχρέωση αυτή μπορεί να παρεμβάλλει εμπόδια στην πώληση αυτών των ιατρικών εξοπλισμών σ' αυτό το ειδικό κοινό μέσω των εγκατεστημένων εκτός Βελγίου διανομών.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Sozialgerichts Berlin με διάταξη της 11ης Απριλίου στην υπόθεση ITC Innovative Technology Center GmbH κατά Bundesagentur für Arbeit

(Υπόθεση C-208/05)

(2005/C 171/17)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 11ης Απριλίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 12 Μαΐου 2005, το Sozialgerichts Berlin, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ ITC Innovative Technology Center GmbH και Bundesagentur für Arbeit που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Κατά πόσον μια ερμηνεία του άρθρου 421 g, παράγραφος 1, εδάφιο 2, του Drittes Buch Sozialgesetzbuch-Arbeitsförderung (Κώδικας Κοινωνικής Ασφαλίσεως — Ενίσχυση στην Απασχόληση, στο εξής: SGB III) υπό την έννοια ότι ο όρος υπαγόμενη σε υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση απασχόληση πρέπει να νοηθεί μόνον ως απασχόληση εντασσόμενη στο πεδίο εφαρμογής του Sozialgesetzbuch, παραβιάζει το κοινοτικό δίκαιο που προστατεύει την ελεύθερη κυκλοφορία, ιδίως κατά τα άρθρα 18, 39 ΕΚ και 3, 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 (1);
2. α) Κατά πόσον είναι δυνατή και επιβεβλημένη η σύμφωνη προς το κοινοτικό δίκαιο ερμηνεία της διατάξεως προς αποφυγή ενδεχόμενης παραβιάσεως που προκαλείται κατά την περίπτωση υπ' αριθ. 1;
 - β) Στο μέτρο που δεν είναι δυνατή και/ή επιβεβλημένη η σύμφωνη προς το κοινοτικό δίκαιο ερμηνεία: κατά πόσον το άρθρο 421 g, παράγραφος 1, εδάφιο 2, του SGB III παραβιάζει το κοινοτικό δίκαιο που προστατεύει την ελεύθερη κυκλοφορία;

3. Κατά πόσον μια ερμηνεία του άρθρου 421 g, παράγραφος 1, εδάφιο 2, του SGB III, υπό την έννοια ότι ως απασχόληση υπαγόμενη σε υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση πρέπει να νοηθεί μόνον αυτή που εντάσσεται στο πεδίο εφαρμογής του Sozialgesetzbuch, παραβιάζει το κοινοτικό δικαιο που προστατεύει την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών και τον ελεύθερο ανταγωνισμό, ιδίως κατά τα άρθρα 49, 50 και 87 σε συνδυασμό με τα άρθρα 81, 85, 86 ΕΚ ή το λοιπό κοινοτικό δικαιο;

4. α) Κατά πόσον είναι δυνατή και επιβεβλημένη η σύμφωνη προς το κοινοτικό δικαιο ερμηνεία της διατάξεως προς αποφυγή παραβιάσεως που προκαλείται ενδεχομένως κατά την περίπτωση υπ' αριθ. 3;

β) Στο μέτρο που δεν είναι δυνατή και/ή επιβεβλημένη η σύμφωνη προς το κοινοτικό δικαιο ερμηνεία: κατά πόσον το άρθρο 421g, παράγραφος 1, εδάφιο 2, του SGB III παραβιάζει το κοινοτικό δικαιο, καθόσον δεν προστατεύεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 33.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας που ασκήθηκε στις 13 Μαΐου 2005

(Υπόθεση C-209/05)

(2005/C 171/18)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τη Μαρία Κοντού και τον Wolfgang Bogensberger, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 13 Μαΐου 2005 προσφυγή κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

α. να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας, παραλείποντας, σε περίπτωση μη χορηγήσεως θεωρήσεως [βίζα] σε υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος είναι μέλος της οικογένειας πολίτη της Ενώσεως,

— να εκθέτει επακριβώς, αρκούντως λεπτομερώς και πλήρως τους λόγους της αρνήσεως, ακόμη και όταν δεν υφίστανται

που λόγοι ασφαλείας του κράτους που να αντιτίθενται στη γνωστοποίηση, και

— να παρέχει στους ενδιαφερομένους τη δυνατότητα να ασκήσουν κατά της αποφάσεως περί μη χορηγήσεως θεωρήσεως τις προσφυγές που δύνανται να ασκήσουν οι ημεδαποί κατά των πράξεων της διοικήσεως,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 6 και 8 της οδηγίας 64/221 (¹).

β. να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η οδηγία 64/221/ΕΟΚ επιβάλλει στα κράτη μέλη υποχρεώσεις σε σχέση με τις διατάξεις τις οποίες θεσπίζουν για τα πρόσωπα που υπάγονται στο προσωπικό πεδίο εφαρμογής της για λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας ή δημοσίας υγείας, ιδίως ως προς την αιτιολόγηση των αποφάσεων της διοικήσεως και τις προσφυγές που μπορούν ασκηθούν κατά των αποφάσεων αυτών. Κατά το άρθρο 6 της οδηγίας, οι λόγοι δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας ή δημοσίας υγείας επί των οποίων βασίζεται η απόφαση περί μη χορηγήσεως θεωρήσεως σε μέλος της οικογένειας πολίτη της Ενώσεως γνωστοποιούνται στον ενδιαφερόμενο. Κατά το άρθρο 8 της οδηγίας, ο ενδιαφερόμενος πρέπει να δύνανται να ασκήσει κατά της αποφάσεως περί μη χορηγήσεως θεωρήσεως τις προσφυγές που δύνανται να ασκήσουν οι ημεδαποί κατά των πράξεων της διοικήσεως.

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ορισμένες διατάξεις του αυστριακού νόμου περί αλλοδαπών δεν πληρούν τις προβλεπόμενες από την οδηγία απαιτήσεις του κοινοτικού δικαίου.

Κατά το άρθρο 93, παράγραφος 2, του αυστριακού νόμου, η απόφαση δημοσιεύεται μόνον κατόπιν γραπτής αιτήσεως του ενδιαφερομένου ή κατόπιν αιτήσεως που καταχωρίζεται στα πρακτικά, ενώ αρκεί η αναφορά στο αιτιολογικό μόνον των σχετικών διατάξεων του νόμου. Εντούτοις, από το άρθρο 6 της οδηγίας απορρέει αυτόματη υποχρέωση αιτιολογήσεως των κρατών μελών: η αιτιολόγηση δεν μπορεί να εξαρτάται ούτε από τον επείγοντα χαρακτήρα ούτε από αίτηση του ενδιαφερομένου. Η απλή αναφορά στις εφαρμοζόμενες διατάξεις του νόμου δεν συνιστά εκπλήρωση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως: σε περίπτωση απορριπτικής αποφάσεως η απλή αναφορά στις διατάξεις αυτές δεν παρέχει επαρκείς πληροφορίες ως προς τους λόγους αρνήσεως. Από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι απαιτείται ακριβής, αρκούντως λεπτομερής και πλήρης αιτιολογία, προκειμένου ο ενδιαφερόμενος να μπορεί να βάλει κατά της βλαπτικής γι' αυτόν αποφάσεως και να υπερασπισθεί λυσιτελώς τα συμφέροντά του.

Κατά το άρθρο 94, παράγραφος 2, του αυστριακού νόμου, δεν επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής κατά απόφασης περί μη χορηγήσεως θεωρήσεως ή περί κηρύξεως του ανίσχυρου αυτής. Η διάταξη αυτή είναι αντίθετη προς το άρθρο 8 της οδηγίας, σύμφωνα με το οποίο ο ενδιαφερόμενος πρέπει να δύναται να ασκήσει τις προσφυγές που δύναται να ασκήσουν οι ημεδαποί κατά των πράξεων της διοικήσεως, ανεξαρτήτως του αν πρόκειται για προσφυγές ενώπιον διοικητικών αρχών ή δικαστηρίων. Κατά την Επιτροπή, δεν ευσταθεί ο ισχυρισμός της Δημοκρατίας της Αυστρίας ότι η μη παροχή ενδίκου βοηθήματος δικαιολογείται στην περίπτωση αυτή από το ότι ούτε η άρνηση χορηγήσεως θεωρήσεως ούτε η κήρυξη του ανίσχυρου αυτής έχουν περαιτέρω συνέπειες, καθώς και από το ότι η διαδικασία υποβολής νέας αιτήσεως μπορεί να αποφέρει ταχύτερα αποτελέσματα από τη διαδικασία προσφυγής κατά της απορριπτικής απόφασης. Στην περίπτωση αυτή είναι πιθανό η διοίκηση να επαναλάβει απλώς την από ουσιαστικής απόψεως πεπλανημένη απόφαση.

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 16.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας που ασκήθηκε στις 20 Μαΐου 2005

(Υπόθεση C-226/05)

(2005/C 171/19)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Bernhard Schima, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 20 Μαΐου 2005 προσφυγή κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας παρέβη την υποχρέωσή της περί πλήρους μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη της οδηγίας 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 1996, για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες (¹),

— παραλείποντας, αντιθέτως προς το άρθρο 24, παράγραφος 1, της οδηγίας, να θεσπίσει διατάξεις για τη μεταφορά της οδηγίας στον τομέα που ρυθμίζεται από τον Mineralrohstoffgesetz (ομοσπονδιακό νόμο περί ορυκτών πρώτων

υλών) και τον Schieß- und Sprengmittelgesetz (ομοσπονδιακό νόμο περί πυρομαχικών και εκρηκτικών υλών), καθώς από τον Elektrizitätswirtschaftsgesetz (νόμο περί του τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας) για το ομόσπονδο κράτος του Σάλτσμπουργκ,

— να μεταφέρει στην εσωτερική έννομη τάξη το άρθρο 11 της οδηγίας, περί των εξωτερικών σχεδίων έκτακτης ανάγκης, όσον αφορά τα ομόσπονδα κράτη του Burgenland, του Σάλτσμπουργκ, της Στυρίας και του Tyrol, του,

— να μεταφέρει στην εσωτερική έννομη τάξη το άρθρο 12 της οδηγίας όσον αφορά το ομόσπονδο κράτος της Άνω Αυστρίας,

— να μεταφέρει στην εσωτερική έννομη τάξη το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας, όσον αφορά τα ομόσπονδα κράτη του Burgenland, της Άνω Αυστρίας, του Σάλτσμπουργκ, του Tyrol και του Vorarlberg,

ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει στην Επιτροπή τις σχετικές διατάξεις.

2. Να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Κατά το άρθρο 24, παράγραφος 1, της οδηγίας 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 1996, για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες, τα κράτη μέλη όφειλαν να συμμορφωθούν προς αυτήν το αργότερο 24 μήνες μετά τη θέση της σε ισχύ, ήτοι έως τις 3 Φεβρουαρίου 1999. Στην Αυστρία η μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη εναπόκειται εν μέρει στο ομοσπονδιακό κράτος και εν μέρει στα ομόσπονδα κράτη.

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η μεταφορά της οδηγίας στη Δημοκρατία της Αυστρίας είναι πλημμελής ή, εν πάση περιπτώσει, ανεπαρκής: σε σημαντικούς τομείς υφίστανται κενά στη μεταφορά, ενώ οι σχετικές διατάξεις δεν πληρούν, σε ορισμένες περιπτώσεις, τις απαιτήσεις της οδηγίας.

Σε επίπεδο ομοσπονδιακού κράτους δεν έχει γίνει μεταφορά της οδηγίας στους τομείς που ρυθμίζονται από τον νόμο περί ορυκτών πρώτων υλών και τον νόμο περί πυρομαχικών και εκρηκτικών υλών, ενώ σε επίπεδο ομόσπονδων κρατών η οδηγία δεν έχει μεταφερθεί στον τομέα που ρυθμίζεται από τον νόμο περί της ηλεκτρικής ενέργειας του ομόσπονδου κράτους του Σάλτσμπουργκ.

Το άρθρο 11 της οδηγίας, περί της καταρτίσεως εξωτερικού σχεδίου έκτακτης ανάγκης για τον εκτός της επιχειρήσεως χώρο, δεν μεταφέρθηκε στην εσωτερική έννομη τάξη όσον αφορά τα ομόσπονδα κράτη του Burgenland, του Σάλτσμπουργκ, της Στυρίας και του Tyrol.

Το άρθρο 12 της οδηγίας προβλέπει ότι τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι στόχοι της προλήψεως μεγάλων ατυχημάτων και του περιορισμού των συνεπειών τους να λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο των πολιτικών χρήσεως γης ή/και και των άλλων σχετικών πολιτικών. Τα κράτη μέλη οφείλουν να ελέγχουν την εγκατάσταση νέων μονάδων και να θεσπίζουν κατάλληλες διαδικασίες διαβουλεύσεως προς διευκόλυνση της εφαρμογής των πολιτικών αυτών. Εντούτοις, η Επιτροπή δεν έλαβε καμία ενημέρωση ως προς τα μέτρα μεταφοράς του άρθρου 12 για το ομόσπονδο κράτος της Άνω Αυστρίας.

Το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας, το οποίο ρυθμίζει τα σχετικά με τις μονάδες τις οποίες αφορά ενδεχόμενο «πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα», επιτάσσει να προβλέπουν τα κράτη μέλη μορφές συνεργασίας για την ενημέρωση του κοινού και την παροχή πληροφοριών στην αρμόδια αρχή κατά την εκπόνηση εξωτερικών σχεδίων έκτακτης ανάγκης. Η διάταξη αυτή δεν έχει μεταφερθεί στην αυστριακή έννομη τάξη όσον αφορά τα ομόσπονδα κράτη του Burgenland, της Άνω Αυστρίας, του Σάλτσμπουργκ, του Τυρόλου και του Vorarlberg.

(¹) ΕΕ 1997, L 10, σ. 13.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 26 Μαΐου 2005

(Υπόθεση C-232/05)

(2005/C 171/20)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Christophe Giolito, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 26 Μαΐου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να εκτελέσει εμπροθέσμως την απόφαση της Επιτροπής, της 12ης Ιουλίου 2000, σχετικά με την κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Γαλλία υπέρ του ομίλου Scott Paper SA/Kimberly-Clark

(κρατική ενίσχυση CR 38/1998, πρώην NN 52/1998, η οποία δημοσιεύθηκε στην ΕΕ L 12 της 15ης Ιανουαρίου 2002, σ. 1), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 249, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ και από τα άρθρα 2 και 3 της εν λόγω αποφάσεως,

- 2) να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Οι γαλλικές αρχές δεν έπραξαν ό,τι ήταν αναγκαίο προκειμένου να διασφαλίσουν, σύμφωνα με τις διαδικασίες της εθνικής τους έννομης τάξεως, την ορθή, άμεση και αποτελεσματική εκτέλεση της αποφάσεως, γεγονός που αποτελεί παράβαση του άρθρου 14, παράγραφοι 1 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999, του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 88 ΕΚ (¹), το οποίο προβλέπει ότι τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την ανάκτηση της ενισχύσεως από τον δικαιούχο της. Η απόφαση του εθνικού δικαστηρίου έρχεται σε αντίθεση με την υποχρέωσή του να καθιστά πρακτικώς αποτελεσματικό το κοινοτικό δίκαιο και το γαλλικό δίκαιο δεν παρέχει τη δυνατότητα λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατή η αντιστάθμιση του αυτόματου αποτελέσματος της αναστολής της διαδικασίας.

Η στάση των γαλλικών αρχών έρχεται σε αντίθεση με την υποχρέωση καλόπιστης συνεργασίας, όπως αυτή ορίζεται από το άρθρο 10 ΕΚ. Πράγματι, η Γαλλία δεν απάντησε στην επιστολή της Επιτροπής της 21ης Νοεμβρίου 2003, παρότι οχλήθηκε προς τούτο τρεις φορές και παρά τη σύσκεψη προς ανακεφαλαίωση των γαλλικών περιπτώσεων ανακτήσεως κρατικών ενισχύσεων που πραγματοποιήθηκε μεταξύ των υπηρεσιών της ΓΔ Ανταγωνισμού της Επιτροπής και των γαλλικών αρχών. Ειδικότερα, παρά το γεγονός ότι η Επιτροπή ζήτησε επανειλημμένως από τη Γαλλία αντιγραφο της διατάξεως περί αναστολής της διαδικασίας, δεν το έλαβε ποτέ. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή διατηρεί αμφιβολίες ως προς την ακριβή εξέλιξη της διαδικασίας ανακτήσεως. Οι αμφιβολίες αυτές ενισχύονται, εξάλλου, από το γεγονός ότι, όπως προκύπτει από ανεπίσημες πληροφορίες που έλαβε η Επιτροπή τον Ιούλιο του 2004, ουδέποτε εκδόθηκε διάταξη περί αναστολής της διαδικασίας, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι γαλλικές αρχές. Υπ' αυτές τις συνθήκες, η Επιτροπή δεν έχει τη δυνατότητα να επεξεργαστεί την υπόθεση ανακτήσεως σε πνεύμα καλόπιστης συνεργασίας, όπως αυτή έχει οριστεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου.

(¹) ΕΕ L 83, σ. 1

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 11ης Μαΐου 2005

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-111/01 και T-133/01, Saxonia Edelmetalle GmbH και J. Riedemann, ως εκκαθαριστής της εταιρίας ZEMAG GmbH, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Αναδιάρθρωση — Καταχρηστική εφαρμογή κρατικών ενισχύσεων — Αναζήτηση των ενισχύσεων — Άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ — Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999)

(2005/C 171/21)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-111/01 και T-133/01, Saxonia Edelmetalle GmbH, με έδρα το Haslbrücke (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον P. von Woedtke, δικηγόρο, και J. Riedemann ως εκκαθαριστής της εταιρίας ZEMAG GmbH, υπό εκκαθάριση, με έδρα στο Zeitz (Γερμανία), εκπροσωπούμενης από τον U. Vahlhaus, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Kreuzsitz και V. Di Bucci, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), με αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης 2001/673/ΕΚ της Επιτροπής, της 28ης Μαρτίου 2001, σχετικά με κρατική ενίσχυση, που χορήγησε η Γερμανία υπέρ της EFBE Verwaltungs GmbH & Co. Management KG (που κατέστη Lintra Beteiligungsholding GmbH, με τις εταιρίες Zeitzer Maschinen, Anlagen Geräte GmbH, LandTechnik Schlüter GmbH, ILKA MAFA Kältetechnik GmbH, SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH, SKL Spezialapparatebau GmbH, Magdeburger Eisengießerei GmbH, Saxonia Edelmetalle GmbH και Gothaer Fahrzeugwerk GmbH) (ΕΕ L 236, σ. 3), το Πρωτοδικείο (πρώτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, Πρόεδρο, M. Jaeger, P. Mengozzi, M. E. Martins Ribeiro και F. Dehousse, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 11 Μαΐου 2005 την ακόλουθη απόφαση:

1 Ακυρώνει το άρθρο 3 της απόφασης 2001/673/ΕΚ της Επιτροπής, της 28ης Μαρτίου 2001, σχετικά με κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Γερμανία υπέρ της EFBE Verwaltungs GmbH & Co. Management KG (που κατέστη Lintra Beteiligungsholding GmbH, με τις εταιρίες Zeitzer Maschinen, Anlagen Geräte GmbH, LandTechnik Schlüter GmbH, ILKA MAFA Kältetechnik GmbH, SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH, SKL Spezialapparatebau GmbH, Magdeburger Eisengießerei GmbH, Saxonia Edelmetalle GmbH και Gothaer Fahrzeugwerk GmbH), στο μέτρο που υποχρεώνει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

να ανακτήσει ποσό 3 195 559 DEM, συμπεριλαμβανομένων των αναλογούντων τόκων, από την εταιρία Saxonia Edelmetalle GmbH καθώς και συνολικό ποσό ενισχύσεων 6 496 271 DEM, συμπεριλαμβανομένων των αναλογούντων τόκων, από την εταιρία Zeitzer Maschinen, Anlagen Geräte (ZEMAG) GmbH.

2 Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3 Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων στην υπόθεση T-111/01.

⁽¹⁾ ΕΕ C 227 της 11.8.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 11ης Μαΐου 2005

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-160/02 έως T-162/02, Naires Heraclio Fournier, SA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Ακυρωτική διαδικασία — Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Εικονιστικό σήμα εμπεριέχον την εικόνα σπαθιού τράπουλας — Εικονιστικό σήμα εμπεριέχον την εικόνα ιπέα μπαστούνι τράπουλας — Εικονιστικό σήμα εμπεριέχον την εικόνα ρήγα σπαθι τράπουλας — Απόλυτοι λόγοι αρνήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94)

(2005/C 171/22)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-160/02 έως T-162/02, Naires Heraclio Fournier, SA, με έδρα τη Vitoria (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο E. Armijo Chávarri, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: J. Crespo Carrillo και, στη συνέχεια, O. Montalto και I. de Medrano Caballero)

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνων ενώπιον του Πρωτοδικείου: France Cartes SAS, με έδρα το Saint Max (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο C. de Haas, με αντικείμενο προσφυγή κατά τριών αποφάσεων του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, (υποθέσεις R 771/2000 2, R 770/2000-2 και R 766/2000-2), σχετικά με ακυρωτικές διαδικασίες μεταξύ Nipes Heraclio Fournier, SA, και France Cartes SAS, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Jaeger, πρόεδρο, V. Tiili και O. Czúcz, δικαστές, γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε, στις 11 Μαΐου 2005, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1 Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 2 Απορρίπτει το αίτημα της παρεμβαίνουσας για καταδίκη της προσφεύγουσας στα δικαστικά έξοδα ως απαράδεκτο, στο μέτρο που αφορά τα έξοδα στα οποία αυτή υποβλήθηκε κατά την ενώπιον του ακυρωτικού τμήματος διαδικασία.
- 3 Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) και στα λοιπά έξοδα της παρεμβαίνουσας.
- 4 Απορρίπτει τα λοιπά αιτήματα της παρεμβαίνουσας.

(¹) EE C 180 της 27.7.2002

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 4ης Μαΐου 2005

στην υπόθεση T-359/02, Chum Ltd κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό σήμα STAR TV — Ανακοπή ασκηθείσα από τον δικαιούχο του διεθνούς εικονιστικού σήματος STAR TV — Άρνηση καταχωρίσεως)

(2005/C 171/23)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-359/02, Chum Ltd, με έδρα το Τορόντο (Καναδάς), εκπροσωπούμενη από τον M. J. Gilbert, δικηγόρο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: P. Bullock και S. Laitinen), αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Star TV AG, με έδρα το Schlieren (Ελβετία), με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 17ης

Σεπτεμβρίου 2002 (υπόθεση R 1146/2000-2), αφορώσας διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Chum Ltd και της Star TV AG, το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους H. Legal, πρόεδρο, P. Mengozzi και I. Wiszniewska-Białecka, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 4 Μαΐου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 19 της 25.1.2003

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 11ης Μαΐου 2005

στην υπόθεση T-25/03, Marco de Stefano κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Υπάλληλοι — Γενικός διαγωνισμός — Αποκλεισμός από τις εξετάσεις — Απαιτούμενα διπλώματα)

(2005/C 171/24)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-193/03, Marco de Stefano, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τους G. Vandersanden και G. Verbrugge, δικηγόρους, avocats, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: H. Tserera-Lacombe και L. Lozano Palacios, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού EUR/A/166/01, της 8ης Απριλίου 2002, για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις υπαλλήλων διοικήσεως (A 7/A6) στον τομέα του ελέγχου, με την οποία απορρίφθηκε η υποψηφιότητα του προσφεύγοντος καθώς και, επικουρικός, αίτηση αποζημιώσεως, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους H. Legal, πρόεδρο, P. Mengozzi και I. Wiszniewska-Białecka, δικαστές, γραμματέας: I. Νάτσινα, εξέδωσε στις 11 Μαΐου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) EE C 83 της 05.04.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 11ης Μαΐου 2005

της 26ης Απριλίου 2005

στην υπόθεση T-31/03, Grupo Sada, ra, SA, κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού εικονιστικού σήματος που περιλαμβάνει το λεκτικό στοιχείο «GRUPO SADA» — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα που περιλαμβάνει το λεκτικό στοιχείο «sadia» — Μερική απόρριψη της αίτησης καταχώρισης — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)

(2005/C 171/25)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στην υπόθεση T-31/03, Grupo Sada, ra, SA, με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τους A. Aguilar De Armas και J. Marrero Ortega, δικηγόρους, κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: J. García Murillo και G. Schneider), αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Sadiá, SA, με έδρα την Concórdia (Βραζιλία), εκπροσωπούμενη από τους J. García del Santo και P. García Cabrerizo, δικηγόρους, με αίτημα προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 20ής Νοεμβρίου 2002 (υπόθεση R 567/2001-1), η οποία αφορά διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Sadiá, SA, και της Grupo Sada, ra, SA, το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τον H. Legal, πρόεδρο, τον P. Mengozzi και την I. Wiszniewska-Bialecka, δικαστές, γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 11 Μαΐου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1 Απορρίπτει την προσφυγή.

2 Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 70 της 22.3.2003.

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-110/03, T-150/03 και T-405/03, Jose Maria Sison, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως ⁽¹⁾

(Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα σχετικά με τις αποφάσεις του Συμβουλίου που αφορούν την καταπολέμηση της τρομοκρατίας — Εξαιρέσεις που αφορούν την προστασία του δημοσίου συμφέροντος — Δημοσία ασφάλεια — Διεθνείς σχέσεις — Μερική πρόσβαση — Αιτιολογία — Δικαιώματα άμυνας)

(2005/C 171/26)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-110/03, T-150/03 και T-405/03, Jose Maria Sison, κάτοικος Ουτρέχτης (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενος από τους J. Fermon, A. Comte, H. Schultz και D. Gurses, δικηγόρους, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τους M. Βιτσενζάτο, M. Bauer και M. Bishop, με αντικείμενο την ακύρωση των τριών αποφάσεων του Συμβουλίου, της 21ης Ιανουαρίου 2003, της 27ης Φεβρουαρίου 2003 και της 2ας Οκτωβρίου 2003, περί αρνήσεως προσβάσεως στα έγγραφα που αφορούν τις αποφάσεις 2002/848/ΕΚ, 2002/974/ΕΚ και 2003/480/ΕΚ του Συμβουλίου, αντιστοίχως, της 28ης Οκτωβρίου 2002, της 12ης Δεκεμβρίου 2002 και της 27ης Ιουνίου 2003, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με στόχο την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και για την κατάργηση, αντιστοίχως, των αποφάσεων 2002/460/ΕΚ, 2002/848/ΕΚ και 2002/974/ΕΚ, το Πρωτοδικείο (δευτερο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Pírrung, πρόεδρο, N. J. Forwood και Σ. Παπασάββα, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 26 Απριλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1 Απορρίπτει τις προσφυγές στις υποθέσεις T-110/03 και T-150/03 ως αβάσιμες.

2 Απορρίπτει την προσφυγή στην υπόθεση T-405/03 εν μέρει ως απαράδεκτη και κατά τα λοιπά ως αβάσιμη.

3 Καταδικάζει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα στις υποθέσεις T-110/03, T-150/03 και T-405/03.

⁽¹⁾ ΕΕ C 146 της 21.6.2003

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 14ης Απριλίου 2005

της 4ης Μαΐου 2005

στην υπόθεση T-141/03, *Sniace, SA* κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

στην υπόθεση T-144/03, *Nadine Schmit* κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Κρατική ενίσχυση — Συμμετοχικό δάνειο — Έννομο συμφέρον — Απαράδεκτο)

(Υπάλληλοι — Ηθική παρενόχληση — Καθήκον αρωγής — Υποχρέωση αιτιολογίας — Μη κατάθεση εγγράφων στον προσωπικό φάκελο)

(2005/C 171/27)

(2005/C 171/28)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-141/03, *Sniace, SA*, με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον J. Baró Fuentes, δικηγόρο, υποστηριζόμενη από το Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: F. Santaolalla Gadea και J. Buendía Sierra, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), με αντικείμενο τη μερική ακύρωση της αποφάσεως 2003/284/EK της Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με την κρατική ενίσχυση την οποία χορήγησε η Ισπανία στη *Sniace, SA* (ΕΕ 2003, L 108, σ. 35), το Πρωτοδικείο (τρίτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τον J. Azizi, πρόεδρο, M. Jaeger, F. Dehousse, E. Cremona και O. Czúcz, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Απριλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Στην υπόθεση T-144/03, *Nadine Schmit*, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Ispra (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους, P.-P. Van Gehuchten και P. Jadoul, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και L. Lozano Palacios, επικουρούμενοι από τους δικηγόρους D. Waelbroeck και U. Zinsmeister, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), με αντικείμενο, αφενός, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 11ης Ιουλίου 2002, με την οποία το εν λόγω κοινοτικό όργανο αρνήθηκε να αφαιρέσει από τον προσωπικό φάκελο της προσφεύγουσας ορισμένα προβαλλόμενα ως δυσφημιστικά έγγραφα, αρνούμενο την ύπαρξη συκοφαντικών ως προς αυτήν εγγράφων και απορρίπτον την ύπαρξη οποιασδήποτε ζημίας προερχομένης από τις εκθέσεις βαθμολογίας και τα έτη προαγωγής και, αφετέρου, και στο μέτρο που παρίσταται ανάγκη, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, της ίδιας ημέρας, με την οποία το εν λόγω κοινοτικό όργανο αρνήθηκε να πρωτοκολλήσει την υποβληθείσα από την προσφεύγουσα «προ της ασκήσεως της ένδικης προσφυγής αίτηση», της 28ης Ιουνίου 2002, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Jaeger, πρόεδρο, J. Azizi και E. Cremona, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 4 Μαΐου 2005, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1 Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2 Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

2) Έκαστος διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά του έξοδα.

3 Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 171 της 19.7.2003

⁽¹⁾ ΕΕ C 171 της 19.7.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 10ης Μαΐου 2005

της 11ης Μαΐου 2005

στην υπόθεση T-193/03, Giuseppe Piro κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

στην υπόθεση T-390/03, CM Capital Markets Holding SA, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Προσφυγή ακυρώσεως — Έκθεση βαθμολογίας — Αιτιολογία — Αγωγή αποζημιώσεως — Ηθική βλάβη)

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα περιλαμβάνον τη φράση «capital markets CM» — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού εικονιστικού σήματος περιλαμβάνοντος το σύμπλεγμα γραμμάτων «CM» — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)

(2005/C 171/29)

(2005/C 171/30)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στην υπόθεση T-193/03, Giuseppe Piro, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Wezembeek Orpèem (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τους S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal και X. Martin Membiela, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και H. Tserera-Lacombe, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), με αντικείμενο, αφενός, αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής περί εγκρίσεως της οριστικής εκθέσεως βαθμολογίας του προσφεύγοντος για την περίοδο 1999/2001 και, αφετέρου, αίτηση αποζημιώσεως, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, πρόεδρο, E. Martins Ribeiro και K. Jürimäe, δικαστές, γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 10 Μαΐου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Στην υπόθεση T-390/03, CM Capital Markets Holding SA, με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους N. Moya Fernández και J. Calderón Chavero και στη συνέχεια από τους Calderón Chavero και T. Villate Consonni, δικηγόρους, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τους O. Montalto και I. de Medrano Caballero, αντίδικος κατά την ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ διαδικασία: Caja de Ahorros de Murcia, με έδρα τη Murcia (Ισπανία), με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 17ης Σεπτεμβρίου 2003 (υπόθεση R 244/2003-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της CM Capital Markets Holding SA και της Caja de Ahorros de Murcia, το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Jaeger, πρόεδρο, V. Tiili και O. Czúcz, δικαστές, γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 11 Μαΐου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα ένα ευρώ ως ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Επιτροπή φέρει να δικαστικά της έξοδα και το ήμισυ των εξόδων του προσφεύγοντος. Ο προσφεύγων φέρει το ήμισυ των δικαστικών του εξόδων.

- 1 Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2 Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 184 της 02.08.2003.

⁽¹⁾ ΕΕ C 21 της 24.1.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 26ης Απριλίου 2005

της 4ης Μαΐου 2005

στην υπόθεση T-395/03, *Sophie Van Weyenbergh* κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

στην υπόθεση T-398/03, *Jean-Pierre Castets* κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Επανάληψη εσωτερικού διαγωνισμού — Μη εγγραφή στον πίνακα επιτυχόντων)

(Υπάλληλοι — Άρθρο 78 του ΚΥΚ — Σύνταξη αναπηρίας — Υπολογισμός του ποσού της συντάξεως — Μισθός αναφοράς)

(2005/C 171/31)

(2005/C 171/32)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-395/03, *Sophie Van Weyenbergh*, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Ternuren (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τον C. Mourato, δικηγόρο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: H. Tserera-Lacombe και H. Kraemer, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), που έχει ως αντικείμενο, αφενός, αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως της επιτροπής του εσωτερικού διαγωνισμού COM/TB/99 περί μη εγγραφής της προσφεύγουσας στον πίνακα επιτυχόντων ο οποίος καταρτίστηκε έπειτα από τον εν λόγω διαγωνισμό και, αφετέρου, αίτημα αποζημιώσεως, το Πρωτοδικείο (μονομελές: J. Pirlung), γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 26 Απριλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1 Απορρίπτει την προσφυγή.

2 Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και το ήμισυ των εξόδων της προσφεύγουσας, καθώς η τελευταία φέρει το άλλο ήμισυ των δικαστικών της εξόδων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 59 της 6.3.2004.

Στην υπόθεση T-398/03, *Jean-Pierre Castets*, πρώην υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Saint-Victor-des-Oules (Γαλλία), εκπροσωπούμενος από τον G. Crétin, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: J. Currell, επικουρούμενος από τον B. Wägenbaur, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής που καθορίζει τα δικαιώματα συντάξεως αναπηρίας του προσφεύγοντος, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους H. Legal, πρόεδρο, P. Mengozzi και I. Wiszniewska-Białecka, δικαστές, γραμματέας: C. Kristensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 4 Μαΐου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Ο προσφεύγων φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα και εκείνα στα οποία προέβη η Επιτροπή για να παραστεί στη συνεδρίαση.

3) Η Επιτροπή φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα εκτός εκείνων στα οποία προέβη για να παραστεί στη συνεδρίαση.

⁽¹⁾ ΕΕ C 35 της 7.2.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 26ης Απριλίου 2005

στην υπόθεση T-431/03, Liam O'Bradaigh κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Επανάληψη εσωτερικού διαγωνισμού — Μη εγγραφή στον πίνακα επιτυχόντων)

(2005/C 171/33)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-395/03, Liam O'Bradaigh, έκτακτος υπάλληλος έκτακτος υπάλληλος της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (ΟΚΕ), κάτοικος Mechelen (Βέλγιο, εκπροσωπούμενος από τους J.-N. Louis, S. Orlandi, A. Coolen και E. Marchal, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currell και H. Kraemer, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), που έχει ως αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως της επιτροπής του εσωτερικού διαγωνισμού COM/TB/99 στον οποίον ο προσφεύγων έλαβε, για την προφορική δοκιμασία, ανεπαρκή βαθμό για να περιληφθεί στον πίνακα επιτυχόντων, ο οποίος καταρτίστηκε έπειτα από τον εν λόγω διαγωνισμό, το Πρωτοδικείο (μονομελές: J. Ritting), γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 26 Απριλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1 Απορρίπτει την προσφυγή.

2 Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 47 της 21.2.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 4ης Μαΐου 2005

στην υπόθεση T-22/04, Reemark Gesellschaft für Markenkooperation mbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού λεκτικού σήματος Westlife — Προγενέστερο εθνικό σήμα West — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων)

(2005/C 171/34)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-22/04, Reemark Gesellschaft für Markenkooperation mbH, με έδρα το Αμβούργο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη

από τον P. Koch Moreno, δικηγόροι, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: S. Laitinen), αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Bluenet Ltd, με έδρα το Limerick (Ιρλανδία), με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 17ης Νοεμβρίου 2003 (υπόθεση R 238/2002-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής του δικαιούχου του σήματος West κατά της αιτήσεως καταχώρισεως του σήματος Westlife, το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δευτερο τμήμα), συγκείμενο από τον J. Ritting, πρόεδρο, και τους N. J. Forwood και Σ. Παπασάββα, δικαστές, γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 4 Μαΐου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1 Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 17ης Νοεμβρίου 2003 (υπόθεση R 238/2002 2).

2 Το Γραφείο φέρει τα δικαστικά έξοδα του καθώς και τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 94 της 17.4.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 4ης Μαΐου 2005

στην υπόθεση T-30/04, João Andrade Sena κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Ασφάλειας της Αεροπορίας (ΕΟΑΑ) ⁽¹⁾

(Προσωπικό του ΕΟΑΑ — Απόρριψη υποψηφιότητας για τη θέση εκτελεστικού διευθυντή — Διαδικασία προσλήψεως — Αιτιολογία — Πρόδηλος πλάνη εκτιμήσεως — Αρχή της χρηστής διοικήσεως)

(2005/C 171/35)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-30/04, João Andrade Sena, κάτοικος Rhode-Saint-Genève (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους, G. Vandersanden, L. Levi και A. Finchelstein, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Ασφάλειας της Αεροπορίας (ΕΟΑΑ) (εκπρόσωπος: M. M. Junkkari, επικουρούμενος από τους D. Waelbroeck και I. Αντύπα, δικηγόρους), με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Ασφάλειας της Αεροπορίας (ΕΟΑΑ) με την οποία

απορρίφθηκε η υποψηφιότητά του για τη θέση του εκτελεστικού διευθυντή και διορίστηκε άλλο πρόσωπο στη θέση αυτή καθώς και, αφετέρου, αίτημα αποζημίωσης για υλική ζημία και ηθικής βλάβης, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους Μ. H. Legal, πρόεδρο, P. Lindh και M. V. Vadapalas, δικαστές, γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 4 Μαΐου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1 Απορρίπτει την προσφυγή.

2 Καταδικάζει τον ΕΟΑΑ στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 94 της 17.4.2004.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

της 10ης Μαρτίου 2005

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00 έως T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00 έως T-259/00, T-265/00, T-267/00, T-268/00, T-271/00, T-274/00 έως T-276/00, T-281/00, T-287/00 και T-296/00, Gruppo ormeggiatori del porto di Venezia Soc. coop. rl, κ.λπ., κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Απόφαση της Επιτροπής με την οποία διαπιστώνεται το ασυμβίβαστο ορισμένων καθεστώτων παρανόμων ενισχύσεων με την κοινή αγορά και διατάσσεται η αναζήτηση των ενισχύσεων αυτών — Εξαίρεση από την εθνική διαδικασία αναζητήσεως — Προσφυγή ακυρώσεως — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Απαράδεκτο)

(2005/C 171/36)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00 έως T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00 έως T-259/00, T-265/00, T-267/00, T-268/00,

T-271/00, T-274/00 έως T-276/00, T-281/00, T-287/00 και T-296/00, Gruppo ormeggiatori del porto di Venezia Soc. coop. rl, με έδρα τη Βενετία (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τον F. Munari, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, προσφεύγουσα στην υπόθεση T-228/00, Gruppo ormeggiatori del porto di Chioggia Piccola Soc. coop. rl, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τους S. Carbone, A. Taramasso και F. Munari, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, προσφεύγουσα στην υπόθεση T-229/00, Compagnia lavoratori portuali Soc. coop. rl, Società cooperativa lavoratori portuali San Marco Venezia Soc. coop. rl, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενες από τους A. Bortoluzzi και C. Montagner, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, προσφεύγουσες στην υπόθεση T-242/00, Portabagagli del porto di Venezia Soc. coop. rl, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τους A. Bortoluzzi και C. Montagner, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, προσφεύγουσα στην υπόθεση T-243/00, Abibes SpA, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τους G. Orsoni, G. Simeone και A. Schmitt, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, προσφεύγουσα στην υπόθεση T-245/00, Fluvio Padana Srl, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τους G. Orsoni, G. Simeone και A. Schmitt, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, προσφεύγουσα στην υπόθεση T-246/00, Serenissima motoscafi Srl, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τους G. Orsoni, A. Pavanini και A. Schmitt, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, προσφεύγουσα στην υπόθεση T-247/00, Integrated Shipping Co. SpA (ISCO), με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τους G. Orsoni, G. Simeone και A. Schmitt, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, προσφεύγουσα στην υπόθεση T-248/00, Società cooperativa veneziana motoscafi, Soc. coop. rl, Cooperativa «San Marco» motoscafi in servizio pubblico Soc. coop. rl, Cooperativa serenissima taxi Soc. coop. rl, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενες από τους G. Orsoni, A. Pavanini και A. Schmitt, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, προσφεύγουσες στην υπόθεση T-250/00, Cooperativa ducale fra gondolieri di Venezia, Soc. coop. rl, Gondolieri Bauer Soc. coop. rl, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενες από τον M. Giantin, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, προσφεύγουσες στην υπόθεση T-252/00, Sacra Srl, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τους M. Marioni, G. M. Roberti και F. Sciaudone, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, προσφεύγουσα στην υπόθεση T-256/00, Fondamente nuove servizio taxi e noleggio, Soc. coop. rl, Bucintoro motoscafi servizio taxi e noleggio Soc. coop. rl, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενες από τους R. Vianello, A. Bortoluzzi και C. Montagner, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, προσφεύγουσες στην υπόθεση T-257/00, Multiservice Srl, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τους A. Bortoluzzi και C. Montagner, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, προσφεύγουσα στην υπόθεση T-258/00, Veneziana di navigazione SpA, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τους A. Bortoluzzi και C. Montagner, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, προσφεύγουσα στην υπόθεση T-259/00, Cooperativa traghetti S. Lucia Soc. coop. rl, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τους A. Bortoluzzi, C. Montagner και F. Stivanello Gussoni, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, προσφεύγουσα στην υπόθεση T-265/00, Comitato «Venezia vuole vivere», με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη, στις μεν υποθέσεις T-265/00 και T-267/00 από τους A. Bortoluzzi, C. Montagner και F. Stivanello Gussoni, στις δε υποθέσεις T-274/00 έως T-276/00, T-281/00, T-287/00 και T-296/00 από τον A. Bianchini, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, προσφεύγουσα στις υποθέσεις T-265/00, T-267/00, T-274/00 έως T-276/00, T-281/00, T-287/00 και T-296/00, Cooperativa Daniele Manin fra gondolieri di Venezia Soc. coop. rl, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τους A. Bortoluzzi, C. Montagner και F. Stivanello Gussoni, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, προσφεύγουσα στην υπόθεση

T-267/00, Conepo servizi Soc. coop. rl, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τους A. Biagini, S. Scarpa και P. Pettinelli, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, προσφεύγουσα στην υπόθεση T-268/00, Ligabue Catering SpA, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τους A. Vianello, M. Merola και A. Sodano, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, προσφεύγουσα στην υπόθεση T-271/00, Verde sport SpA, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τον A. Bianchini, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, προσφεύγουσα στην υπόθεση T-274/00, Cooperativa carico scarico e trasporti scalo fluviale Soc. coop. rl, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τον A. Bianchini, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, προσφεύγουσα στην υπόθεση T-276/00, Cooperativa trasbagagli Soc. coop. rl, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τον A. Bianchini, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, προσφεύγουσα στην υπόθεση T-281/00, Cooperativa fra portabagagli della stazione di Venezia Srl, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τον A. Bianchini, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, προσφεύγουσα στην υπόθεση T-287/00, Cooperativa braccianti mercato ittico «Tronchetto» Soc. coop. rl με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τον A. Bianchini, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, προσφεύγουσα στην υπόθεση T-296/00, υποστηριζόμενες, στις υποθέσεις T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-247/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00 έως T-259/00, T-265/00, T-267/00, T-268/00 και T-271/00, από την Ιταλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον U. Leanza, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, παρεμβαίνουσα, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: V. Di Bucci, επικουρούμενος από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2000/394/ΕΚ της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 1999, σχετικά με τα μέτρα ενίσχυσης σε επιχειρήσεις της Βενετίας και της Chioggia που προβλέπονται από τον νόμο 30/1997 και τον νόμο 206/1995 περί απαλλαγών ή μειώσεων των κοινωνικών εισφορών (ΕΕ 2000, L 150, σ. 50), το Πρωτοδικείο (δευτερο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τους J. Pírrung, πρόεδρο, A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Reliánová και Σ. Σ. Παπασάββα, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 10 Μαρτίου 2005 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Οι υποθέσεις T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00 έως T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00 έως T-259/00, T-265/00, T-267/00, T-268/00, T-271/00, T-274/00 έως T-276/00, T-281/00, T-287/00 και T-296/00 συνεκδικάζονται προς διευκόλυνση της συνεχίσεως της διαδικασίας.
- 2) Οι προσφυγές στις υποθέσεις T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00 έως T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00 έως T-259/00, T-267/00, T-268/00, T-271/00, T-275/00, T-276/00, T-281/00, T-287/00 και T-296/00 απορρίπτονται ως απαράδεκτες.
- 3) Οι προσφυγές στις υποθέσεις T-265/00 και T-274/00 απορρίπτονται μερικώς ως απαράδεκτες, στο μέτρο που ασκήθηκαν, αντιστοίχως, από την Cooperativa traghetto S. Lucia Soc. coop. rl (υπόθεση T-265/00) και την Verde sport SpA (υπόθεση T-274/00).
- 4) Στις υποθέσεις T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00 έως T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00 έως T-259/00, T-268/00 και T-271/00, οι προσφεύγουσες, αφενός, και η Επιτροπή, αφετέρου, φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.
- 5) Στις υποθέσεις T-267/00, T-275/00, T-276/00, T-281/00, T-287/00 και T-296/00, οι Cooperativa Daniele Manin fra gondolieri di Venezia Soc. coop. rl, Cooperativa carico scarico e trasporti scalo fluviale Soc. coop. rl, Cipriani SpA, Cooperativa trasbagagli Soc. coop. rl, Cooperativa fra portabagagli della stazione di Venezia Srl και Cooperativa braccianti mercato ittico «Tronchetto» Soc. coop. rl φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Στις υποθέσεις αυτές, η Επιτροπή φέρει τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε σε σχέση προς τις προσφυγές κατά το μέτρο που ασκήθηκαν από τις εταιρίες αυτές. Η Comitato «Venezia vuole vivere» φέρει, πλην των δικών της εξόδων, και τα μέχρι σήμερα έξοδα της Επιτροπής σε σχέση προς τις προσφυγές στις υποθέσεις T-267/00, T-275/00, T-276/00, T-281/00, T-287/00 και T-296/00, κατά το μέτρο που οι προσφυγές αυτές ασκήθηκαν από την Comitato «Venezia vuole vivere».
- 6) Οι προσφεύγουσες στην υπόθεση T-265/00, Cooperativa traghetto S. Lucia, και στην υπόθεση T-274/00, Verde sport, φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Στις δύο αυτές υποθέσεις, η Επιτροπή φέρει τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε μέχρι σήμερα σε σχέση προς τις προσφυγές που ασκήθηκαν από τις δύο αυτές εταιρίες.
- 7) Η Ιταλική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά της έξοδα στις υποθέσεις T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-247/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00 έως T-259/00, T-267/00, T-268/00 και T-271/00, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε στην υπόθεση T-265/00 σε σχέση προς την προσφυγή της Cooperativa traghetto S. Lucia.
- 8) Επιφυλάσσεται ως προς τα περαιτέρω δικαστικά έξοδα στις υποθέσεις T-265/00 και T-274/00.

(¹) ΕΕ C 302 της 21.10.2000.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 27 Απριλίου 2005

στην υπόθεση T-34/05 R, **Makhteshim-Agan Holding BV**
κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**(Διαδικασία λήψεως ασφαλιστικών μέτρων — Προσωρινά μέτρα — Προσφυγή κατά παραλείψεως — Παραδεκτό — Οδηγία 91/414/ΕΟΚ)**

(2005/C 171/37)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-34/05 R, Makhteshim-Agan Holding BV, με έδρα το Άμστερνταμ (Κάτω Χώρες) κ.λπ., εκπροσωπούμενοι από τους C. Mergu και K. Van Maldegen, δικηγόρους, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: B. Doherty, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), που έχει ως αντικείμενο αίτηση λήψεως ορισμένων προσωρινών μέτρων σχετικών με την αξιολόγηση του εντοσουλφάν ενόψει της ενδεχόμενης αναγραφής του στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων (ΕΕ L 230, σ. 1), ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου εξέδωσε στις 27 Απριλίου 2005 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1 Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.

2 Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή των Robert Benkő κ.λπ. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 21 Μαρτίου 2005**(Υπόθεση C-122/05)**

(2005/C 171/38)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Οι Robert Benkő κ.λπ., Kohfidisch (Αυστρία), Nikolaus Draskovich, Güssing (Αυστρία), Alexander Freiherr von Kottwitz-

Erdödy, Kohfidisch (Αυστρία), Peter Masser, Schwanberg (Αυστρία), Alfred Prinz von und zu Liechtenstein, Deutschlandberg (Αυστρία), Marenzi Privatstiftung, Ebergassing (Αυστρία), Marktgemeinde Götzendorf an der Leitha (Αυστρία), Gemeinde Ebergassing (Αυστρία), Ernst Harrach, Bruck an der Leitha (Αυστρία), Schlossgut Schönbühel-Aggstein AG, Vaduz, Heinrich Rüdiger Fürst Starhemberg'sche Familienstiftung, Vaduz, εκπροσωπούμενοι από τον δικηγόρο M. Schaffgotsch, άσκησαν στις 21 Μαρτίου 2005, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

1. να ακυρώσει στο σύνολό της την προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής,

σε περίπτωση δε που δεν γίνει δεκτό αυτό το αίτημα, επικουρικώς,

2. να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση όσον αφορά όλους τους αυστριακούς τόπους κοινοτικής σημασίας (κωδικός ΑΤ του παραρτήματος I της προσβαλλομένης αποφάσεως),

σε περίπτωση δε κατά την οποία το αίτημα αυτό δεν γίνει δεκτό, έτι επικουρικότερον,

3. να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον περιλαμβάνει στον κατάλογο που προβλέπει τους τόπους ΑΤ 1114813, ΑΤ 2242000, ΑΤ 1220000, ΑΤ 1205Α00, ΑΤ 3122000 και ΑΤ 3120000,

σε περίπτωση δε κατά την οποία το αίτημα αυτό δεν γίνει δεκτό, έτι επικουρικότερον,

4. να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον στο παράρτημα I αυτής περιλαμβάνονται οι εις αυτό κατονομαζόμενοι τόποι ως τόποι κοινοτικής σημασίας για τους οικοτόπους και τα είδη που έχουν βαθμό αντιπροσωπευτικότητας και συνολικής αξιολογήσεως Β, Γ και Δ (επικουρικώς Γ και Δ, και έτι επικουρικότερον, μόνον Δ) σύμφωνα με τα τυποποιημένα έντυπα στοιχείων των κρατών μελών, όσον αφορά

α) το σύνολο των τόπων στους οποίους αναφέρεται (στο παράρτημα I) η προσβαλλόμενη απόφαση, επικουρικώς

β) όλους τους αυστριακούς τόπους (κωδικός ΑΤ του παραρτήματος I), έτι επικουρικότερον

γ) απλώς τους τόπους ΑΤ 1114813, ΑΤ 2242000, ΑΤ 1220000, ΑΤ 1205Α00, ΑΤ 3122000 και ΑΤ 3120000,

5. εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Κατά την απόφαση της Επιτροπής E (2004) 4031 της 7ης Δεκεμβρίου 2004, εκδοθείσα σύμφωνα με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽¹⁾, με την οποία θεσπίστηκε ο κατάλογος των τόπων κοινοτικής σημασίας για την ηπειρωτική βιογεωγραφική περιοχή⁽²⁾, εμπίπτουν εκτάσεις ιδιοκτησίας των προσφευγόντων στο σύστημα προστασίας που προβλέπει η εν λόγω οδηγία.

Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν, μεταξύ άλλων, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν βασίστηκε στην προαπαιτούμενη στάθμιση των υπέρτερων δημοσίων συμφερόντων και των θιγομένων δικαιωμάτων των πολιτών και των οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως.

Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει προς την οδηγία 92/43/ΕΟΚ, καθότι δεν εκτιμήθηκαν ορθώς οι απαιτούμενες δαπάνες, το δε προβλεπόμενο από το άρθρο 8 της οδηγίας πλαίσιο δράσεως δεν απετέλεσε αντικείμενο μελέτης ή δεν μελετήθηκε επαρκώς.

Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η απαιτούμενη κατά την οδηγία 92/43/ΕΟΚ συνοχή των τομέων προστασίας δεν μπορεί να διασφαλιστεί στην Αυστρία λόγω της κατανομής των αρμοδιοτήτων, η οποία έχει ως συνέπεια τα όρια των προστατευομένων τομέων να συμπίπτουν, σε όλες σχεδόν τις περιπτώσεις, με τα όρια των ομοσπόνδων κρατών, πράγμα το οποίο, κατά την άποψη των προσφευγόντων, αντιβαίνει προς το κοινοτικό δίκαιο, αλλά και προς τις επιταγές της αποτελεσματικής προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος.

Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν, επίσης, ότι η Επιτροπή παρέλειψε να επισημάνει για ποια είδη και οικοτόπους έχουν πράγματι σημασία, σε κοινοτικό επίπεδο, τόποι που χαρακτηρίζονται ως κοινοτικής σημασίας.

Τέλος, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι, όσον αφορά τους τόπους που ενδιαφέρουν τους προσφεύγοντες, το περιεχόμενο της αποφάσεως στηρίζεται σε εσφαλμένες βάσεις, που είχαν ως αποτέλεσμα να χαρακτηριστούν εσφαλμένως οι τόποι αυτοί ως τόποι κοινοτικής σημασίας για ορισμένα είδη και οικοτόπους.

⁽¹⁾ Οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206, σ. 7).

⁽²⁾ ΕΕ L 382, σ. 1.

Αγωγή της Société des Plantations de Mbanga «SPM» κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 18 Μαρτίου 2005

(Υπόθεση T-128/05)

(2005/C 171/39)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Société des Plantations de Mbanga «SPM», με έδρα τη Douala (Καμερούν), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Pierre Soler-Couteaux, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 18 Μαρτίου 2005, αγωγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

1. να υποχρεώσει την Επιτροπή και το Συμβούλιο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνους, στην καταβολή αποζημιώσεως, εντόκως και με το νόμιμο επιτόκιο για τη ζημία την οποία υπέστη η ενάγουσα και η οποία ανέρχεται σε 15 163 825 ευρώ,
2. να καταδικάσει την Επιτροπή και το Συμβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η ενάγουσα παράγει, μεταποιεί και εμπορεύεται, στη Δημοκρατία του Καμερούν και σε άλλες χώρες, μπανάνες προοριζόμενες για εξαγωγή. Η ενάγουσα, για την εμπορία των μπανανών της στο έδαφος της Κοινότητας, υποχρεούται να λαμβάνει πιστοποιητικά εισαγωγής των εισαγωγών επιχειρηματιών λόγω του ότι δεν διαθέτει τη ιδιότητα του επιχειρηματία κατά την έννοια της κοινοτικής νομοθεσίας και δεν είναι ενταγμένη σε ευρωπαϊκό ή πολυεθνικό όμιλο.

Η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι οι εισαγωγείς επιχειρηματίες καταστρατηγούν προς όφελός τους τις κοινοτικές διατάξεις περί οργάνωσης του κοινοτικού καθεστώτος εισαγωγής μπανανών επανεισάγοντας, μέσω υπερβολικής και δυσανάλογης χρεώσεως των πιστοποιητικών, την είσπραξη εισαγωγικού δασμού όσον αφορά τις εισαγωγές μπανανών καταγωγής κρατών ΑΚΕ που κανονικώς δεν υπόκεινται σε κανένα δασμό.

Η ενάγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή, παραλείποντας να λάβουν υπόψη μια σαφώς ξεχωριστή κατηγορία επιχειρηματιών στον τομέα της μπανάνας, συγκεκριμένα την κατηγορία των «ανεξαρτήτων» παραγωγών ΑΚΕ, και τούτο για τον λόγο ότι οι τελευταίοι δεν είναι ούτε επιχειρηματίες ούτε ενταγμένοι σε μεγάλους ευρωπαϊκούς ή πολυεθνικούς ομίλους, και παραλείποντας να λάβουν κατάλληλα μέτρα για τη διόρθωση των σχετικών συνεπειών μολονότι η Επιτροπή υποχρεούται να αποφεύγει να διαταράσσει τις ομαλές εμπορικές σχέσεις μεταξύ προσώπων που βρίσκονται σε διαφορετικά σημεία της εμπορικής αλυσίδας, προέβησαν σε ενέργειες δυνάμενες να συνεπάγονται την εξωσυμβατική ευθύνη τους.

Η ενάγουσα προβάλλει επίσης πρόδηλη υπέρβαση των ορίων της εξουσίας εκτιμήσεως του Συμβουλίου και της Επιτροπής, επικαλούμενη προς τούτο πέντε ισχυρισμούς αντλούμενους από:

- τη θέσπιση νομοθεσίας η οποία ευνοεί τις θίγουσες τον ανταγωνισμό πρακτικές,
- την ανυπαρξία μέτρων σκοπούντων στην απάλειψη αυτών των θιγόντων τον ανταγωνισμό αποτελεσμάτων,
- την παραβίαση των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας του δικαίου,
- την παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων και
- την παραβίαση της αρχής της ελευθερίας ασκήσεων επαγγελματικών δραστηριοτήτων.

Η ενάγουσα προβάλλει επίσης την εκ μέρους των επιχειρηματιών παράβαση των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ.

Προσφυγή των Nederlandse Vakbond Varkenshouders κ.λπ. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία ασκήθηκε στις 14 Απριλίου 2005

(Υπόθεση T-151/05)

(2005/C 171/40)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Η Nederlandse Vakbond Varkenshouders, με έδρα το Lunteren (Ολλανδία), ο Marius Schep, κάτοικος Lopik (Ολλανδία) και η

Nederlandse Bond van Handelaren in Vee, με έδρα τη Χάγη (Ολλανδία), εκπροσωπούμενοι από τον Johannes Kneppelhout και την Monique Charlotte van der Kadenij, δικηγόρους, άσκησαν στις 14 Απριλίου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να κρίνει την προσφυγή ακυρώσεως παραδεκτή και βάσιμη·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 21ης Δεκεμβρίου 2004, με την οποία μια συγκέντρωση κηρύσσεται συμβατή με την κοινή αγορά (Υπόθεση αριθ. IV/M.3605 — SOVION/HMG).

Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή παρέβη τα άρθρα 2, 6 και 8 του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων («Κοινοτικού κανονισμού συγκεντρώσεων») (1). Κατά τους προσφεύγοντες, κακώς αποφάσισε η Επιτροπή ότι η σκοπούμενη συγκέντρωση δεν δημιουργεί προβλήματα για τον ανταγωνισμό στην αγορά η οποία αφορά την πώληση ζωντανών χοίρων και χοιρομητέρων προς σφαγή και ότι δεν συνεπάγεται τη δημιουργία δεσπόζουσας θέσεως στη σχετική αγορά. Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται συναφώς ότι σε ορισμένες αιτιολογικές σκέψεις της προσβαλλομένης αποφάσεως η Επιτροπή εφάρμοσε εσφαλμένο ορισμό της σχετικής αγοράς προϊόντων, διότι θεωρεί ότι η αγορά των χοιρομητέρων περιλαμβάνεται στην αγορά των χοίρων. Επιπλέον, κατά τους προσφεύγοντες, η Επιτροπή προσδιόρισε εσφαλμένως τη γεωγραφική αγορά.

Οι προσφεύγοντες επικαλούνται επίσης παραβίαση της αρχής περί της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και της αρχής της επιμελείας. Κατά τους προσφεύγοντες, η Επιτροπή δεν τους παρέσχε επαρκώς τη δυνατότητα να διευκρινίσουν την άποψή τους και δεν έλαβε υπόψη της τα πληροφοριακά στοιχεία που αυτοί της παρέσχαν.

(1) ΕΕ L 24, σ. 1.

Προσφυγή της Deutsche Telekom AG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 25 Απριλίου 2005

(Υπόθεση T-157/05)

(2005/C 171/41)

(Γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η προσφυγή: η γερμανική)

Η Deutsche Telekom AG, με έδρα τη Βόννη (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο J.-C. Gaedertz, άσκησε στις 25 Απριλίου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

Αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ ήταν η PCS Systemtechnik GmbH, με έδρα το Μόναχο (Γερμανία).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 9ης Φεβρουαρίου 2005, στην υπόθεση R-248/2004-2·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση: Λεκτικό σήμα «T-PCS» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16, 36, 38, 41 και 42 (αίτηση καταχώρισεως υπ' αριθμ. 1077304)

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η PCS Systemtechnik GmbH

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Λεκτικό σήμα «PCS» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 37 και 42 (κοινοτικό σήμα υπ' αριθμ. 628149)

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Διαπίστωση του βασίμου της ανακοπής και απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως υπ' αριθμ. 1077304

Απόφαση του τμήματος προσφυγών:

Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως:

Η απόφαση του τμήματος προσφυγών αντιβαίνει στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', τελευταία περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, για το κοινοτικό σήμα, διότι μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως

Προσφυγή της Trek Bicycle Corporation κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 22 Απριλίου 2005

(Υπόθεση T-158/05)

(2005/C 171/42)

(Γλώσσα της προσφυγής: η γερμανική)

Η Trek Bicycle Corporation, με έδρα το Waterloo, Wisconsin (ΗΠΑ), εκπροσωπούμενη από τους J. Kroher και A. Hettenkofer, δικηγόρους, άσκησε προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) στις 22 Απριλίου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ ήταν η AUDI AG, που εδρεύει στο Ingolstadt (Γερμανία).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ στην υπόθεση R 587/2004-4,

— να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών υπ' αριθ. 1716/2004 της 26ης Μαΐου 2004 επί της ανακοπής υπ' αριθ. Β 435828, καθόσον απέρριψε την ανακοπή σχετικά με τα εμπορεύματα «Αυτοκίνητα οχήματα και μέρη αυτών»,

— να απορρίψει την αίτηση υπ' αριθ. 1910256 για την καταχώριση του κοινοτικού σήματος ALLTREK σχετικά με τα εμπορεύματα «Αυτοκίνητα οχήματα και μέρη αυτών»,

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της unipor-Ziegel Marketing GmbH κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), η οποία ασκήθηκε στις 22 Απριλίου 2005

(Υπόθεση T-159/05)

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

(2005/C 171/43)

(Γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η προσφυγή: η γερμανική)

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: AUDI AG

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα ALLTREK για εμπορεύματα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 12 και 42 (αίτηση υπ' αριθ. 1910256).

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Το γερμανικό λεκτικό σήμα TREK για εμπορεύματα των κλάσεων 6, 9, 11, 12 και 21 (αριθ. 2 092 896).

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Μερική απόρριψη της ανακοπής (ως προς την κλάση 12).

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα. Υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης των επίμαχων σημάτων, λόγω της μεγάλης ομοιότητάς τους και του ιδιαίτερα έντονου διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος

Η unipor-Ziegel Marketing GmbH, Μόναχο (Γερμανία), άσκησε προσφυγή στις 22 Απριλίου 2005 κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Πληρεξούσιοι της προσφεύγουσας είναι οι δικηγόροι A. Beschorner και B. Glaser. Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν η Ewald Dörken AG, Herdecke (Γερμανία).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) της 18ης Φεβρουαρίου 2005, R 491/04-2-DELTA·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρημένο κοινοτικό σήμα, το οποίο αφορά η αίτηση ακυρώσεως: Το λεκτικό σήμα DELTA για προϊόντα των κλάσεων 6 και 19 (κοινοτικό σήμα αριθ. 683458).

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η Ewald Dörken AG

Αιτούσα την ακύρωση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Απόρριψη της αιτήσεως ακυρώσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως:

- Η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει προς το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα, καθόσον η καταχωρηθείσα ένδειξη δεν μπορεί να αποτελέσει σήμα
- η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει προς το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94, καθόσον η καταχωρηθείσα ένδειξη στερείται διακριτικού χαρακτήρα
- η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει προς το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94, καθόσον η καταχωρηθείσα ένδειξη πρέπει να παραμείνει διαθέσιμη, η δε καταχώρισή της συνεπάγεται αθέμιτη μονοπώληση.

άρθρου 12 του παραρτήματος XIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως·

- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι πανομοιότυπα με τα προβαλλόμενα στην υπόθεση T-130/05 και παρόμοια με τα προβαλλόμενα στην υπόθεση T-58/05.

Προσφυγή των Dirk Grijseels και Ana Lopez García κατά της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, που ασκήθηκε στις 18 Απριλίου 2005

(Υπόθεση T-162/05)

(2005/C 171/45)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Προσφυγή του Dag Johansson κ.λπ. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 14 Απριλίου 2005

(Υπόθεση T-160/05)

(2005/C 171/44)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Dag Johansson, κάτοικος Βρυξελλών και τρεις άλλοι υπάλληλοι, εκπροσωπούμενοι από τους Sébastien Orlandi, Xavier Martin, Albert Coolen, Jean-Noël Louis και Etienne Marchal, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησαν στις 14 Απριλίου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις διορισμού των προσφευγόντων ως υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο μέτρο που καθορίζουν τον βαθμό προσλήψεώς τους κατ' εφαρμογήν του

Ο Dirk Grijseels, κάτοικος Ternat (Βέλγιο), και η Ana Lopez García, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενοι από τους Sébastien Orlandi, Xavier Martin, Albert Coolen, Jean-Noël Louis και Etienne Marchal, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησαν στις 18 Απριλίου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις διορισμού των προσφευγόντων ως υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο μέτρο που καθορίζουν τον βαθμό προσλήψεώς τους κατ' εφαρμογήν του άρθρου 12 του παραρτήματος XIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως·

- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι πανομοιότυπα με τα προβαλλόμενα στις υποθέσεις T-130/05 και T-160/05 και παρόμοια με τα προβαλλόμενα στην υπόθεση T-58/05.

Προσφυγή του Johan de Geest κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 13 Απριλίου 2005

(Υπόθεση T-164/05)

(2005/C 171/46)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Johan de Geest, κάτοικος Rhode-St-Genèse (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τους Sébastien Orlandi, Xavier Martin, Albert Coolen, Jean-Noël Louis και Etienne Marchal, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 13 Απριλίου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση διορισμού του προσφεύγοντος ως υπαλλήλου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο μέτρο που καθορίζει τον βαθμό προσλήψεώς του σε A*6 κατ' εφαρμογήν του άρθρου 12 του παραρτήματος XIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Ο προσφεύγων υπέβαλε αίτηση συμμετοχής στον εσωτερικό διαγωνισμό CONSEIL/A/273 για την πλήρωση μιας θέσης ιατρού βαθμού A6 ή A7. Αφού πέτυχε στον διαγωνισμό ο προσφεύγων διορίστηκε με τον βαθμό A*6. Ο προσφεύγων προσβάλλει την απόφαση αυτή υποστηρίζοντας ότι έπρεπε να διοριστεί στον βαθμό A*8, A*9 ή A*10 που με τον νέο σύστημα αντιστοιχούν στους παλαιούς βαθμούς που ανέφερε η προκήρυξη διαγωνισμού.

Στο πλαίσιο της προσφυγής του ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο καθόρισε τον βαθμό προσλήψεώς του κατά παράβαση της προκήρυξης κενής θέσης και κατά τούτο παρέβη τα άρθρα 29 και 31 του ΚΥΚ καθώς και την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Στο πλαίσιο αυτό ο προσφεύγων υποστηρίζει επίσης ότι το άρθρο 12 του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ, που το Συμβούλιο εφάρμοσε καθορίζοντας τον βαθμό προσλήψεώς του, τροποποιεί παρανόμως το πλαίσιο νομιμότητας της διαδικασίας προσλήψεως.

Προσφυγή της Arkema κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 25 Απριλίου 2005

(Υπόθεση T-168/05)

(2005/C 171/47)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Arkema, με έδρα το Παρίσι, εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Michel Debroux, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 25 Απριλίου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει, λόγω πλάνης περί το δίκαιο και παραβάσεως ουσιώδους τύπου, τα άρθρα 1, στοιχείο δ', 2, στοιχείο γ', και 4, παράγραφος 9, της αποφάσεως C(2004)4876 τελικό της Επιτροπής, της 19ης Ιανουαρίου 2005, καθόσον απευθύνεται στην Elf Aquitaine και της επιβάλλει πρόστιμο, και, κατά συνέπεια, να μεταρρυθμίσει το άρθρο 2, στοιχεία γ' και δ', της αποφάσεως, καθόσον επιβάλλει στην Arkema υπερβολικό πρόστιμο, μειώνοντας το ύψος αυτού·
- επικουρικώς, να μεταρρυθμίσει το άρθρο 2, στοιχεία γ' και δ', της αποφάσεως, καθόσον επιβάλλει στην Arkema και στην Elf Aquitaine υπέρογκο πρόστιμο, μειώνοντας το ύψος αυτού·
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή επέβαλε, αφενός, στην προσφεύγουσα και στη μητρική αυτής εταιρία Elf Aquitaine «αλληλεγγύως και εις ολόκληρον», και, αφετέρου, στην προσφεύγουσα μόνον, πρόστιμο, αντιστοιχώς, 45 εκατομμυρίων και 13,5 εκατομμυρίων ευρώ, διότι μετέσχον, με δέκα άλλες εταιρίες, σε απαγορευόμενη συμφωνία στην αγορά του μονοχλωροξικού οξέος.

Προς στήριξη της προσφυγής της η Arkema ισχυρίζεται, πρώτον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καταλογίζοντας τις πρακτικές της προσφεύγουσας, των οποίων το υποστατό και ο νομικός χαρακτηρισμός δεν αμφισβητούνται, στην Elf Aquitaine. Η Επιτροπή παρέβη τους κανόνες περί του καταλογισμού των πρακτικών μιας θυγατρικής εταιρίας στη μητρική εταιρία, δεχόμενη αμάχητο τεκμήριο de facto καταλογισμού, το οποίο στηρίζεται στην κατοχή της πλειονότητας του κεφαλαίου της θυγατρικής εταιρίας, και, επομένως, μη αποδεικνύοντας την πραγματική εμπλοκή της μητρικής εταιρίας στις επίμαχες πρακτικές. Κατά την προσφεύγουσα, το αμάχητο αυτό τεκμήριο παραβιάζει τις αρχές της νομικής και εμπορικής αυτονομίας της θυγατρικής εταιρίας, της προσωποπαγούς ευθύνης σε περιπτώσεις παραβάσεων του δικαίου του ανταγωνισμού, καθώς και της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων μεταξύ εταιριών βάσει του νομικού καθεστώτος τους. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε παράβαση ουσιώδους τύπου, καθόσον δεν αιτιολόγησε τη θέσπιση του αμάχητου τεκμηρίου.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το πρόστιμο που της επιβλήθηκε είναι υπέρογκο και αντίθετο προς τις αρχές της αναλογικότητας και της ίσης μεταχειρίσεως. Προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού, προβάλλει παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας κατά τον καθορισμό του ποσού εκκινήσεως του προστίμου, κατά τον καθορισμό του συντελεστή που αποδίδει στο πρόστιμο επαρκώς αποτρεπτικό χαρακτήρα και κατά τον καθορισμό του σχετιζόμενου με τη διάρκεια της παραβάσεως συντελεστή.

Επικουρικός, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ακόμη και αν δεν απαλλαγεί η Elf Aquitaine, οι λόγοι ακυρώσεως που αντλούνται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας εξακολουθούν να είναι βάσιμοι. Εξάλλου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη δύο φορές τον κύκλο εργασιών της Arkema στους υπολογισμούς της, επιβάλλοντας, κατά τον τρόπο αυτό, διπλή κύρωση για την ίδια παράβαση.

Προσφυγή του Jean-Louis Giraudy κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 20 Απριλίου 2005

(Υπόθεση T-169/05)

(2005/C 171/48)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Jean-Louis Giraudy, κάτοικος Παρισιού, εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Dominique Voillemot, άσκησε ενώπιον του Πρωτο-

δικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 20 Απριλίου 2004 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 21ης Φεβρουαρίου 2005, στο μέτρο που με την απόφαση αυτή δεν αναγνωρίζονται τα λάθη της ΓΔ Τύπου και απορρίπτεται η διοικητική ένστασή του·
- να διαπιστώσει ότι τα λάθη αυτά του επέφεραν βέβαιη και εκτιμήσιμη ζημία και ότι υφίσταται αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ αυτών των λαθών και της ζημίας·
- κατά συνέπεια, να κρίνει θεμιτή την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη και να καθορίσει το ποσό της αποζημιώσεως για την ηθική βλάβη που αυτός υπέστη στα 500 000ευρώ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά τον κρίσιμο χρόνο των προβαλλομένων γεγονότων, ο προσφεύγων ήταν προϊστάμενος της αντιπροσωπείας της Επιτροπής στη Γαλλία. Με βάση ισχυρισμούς σχετικά με προβαλλόμενες παρατυπίες που είχαν διαπιστωθεί όσον αφορά τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Υπηρεσία Καταπολεμήσεως Απατών έκανε παρέμβαση στην έδρα της αντιπροσωπείας, στις 18 Νοεμβρίου 2002. Την επομένη, ο προσφεύγων μετατέθηκε στις Βρυξέλλες ενώ του απαγορεύθηκε οποιαδήποτε επαφή εντός ή εκτός της Επιτροπής.

Ο προσφεύγων ισχυρίζεται επίσης ότι μια ανακοίνωση τύπου της Επιτροπής, που έγινε στις 21 Νοεμβρίου 2002 και έτυχε ευρείας μεταδόσεως, είχε ως συνέπεια σημαντική σε βάρος του δημοσιότητα. Σύμφωνα με τον προσφεύγοντα, η εκδοθείσα στις 6 Μαΐου 2003 έκθεση της Υπηρεσίας Καταπολεμήσεως Απατών κατέληγε στο συμπέρασμα ότι οι εις βάρος του ισχυρισμοί στερούνταν ερείσματος.

Με την υπό κρίση προσφυγή του, ο προσφεύγων επιδιώκει την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη από τα γεγονότα αυτά. Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η μετάθεσή του είναι καταχρηστική και αδικαιολόγητη κατά παράβαση του τεκμηρίου της αθώοτητας. Ο ενδιαφερόμενος διατείνεται επίσης ότι ο εκπρόσωπος τύπου της Επιτροπής δεν σεβάστηκε τον απόρρητο χαρακτήρα της έρευνας και προέβη σε δημόσιες δηλώσεις δυνάμει να βλάψουν την υπόληψή του. Τέλος, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι ο γενικός διευθυντής της ΓΔ Τύπου προέβη σε ορισμένους ισχυρισμούς εναντίον του, παρ' όλο που γνώριζε ότι ήσαν αστήρικτοι.

Προσφυγή της Renate AMM και 14 άλλων κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που ασκήθηκε στις 21 Απριλίου 2005

(Υπόθεση T-170/05)

(2005/C 171/49)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Renate AMM, κάτοικος Βρυξελλών, και 14 άλλοι υπάλληλοι, εκπροσωπούμενοι από τους Sébastien Orlandi, Xavier Martin, Albert Coolen, Jean-Noël Louis και Etienne Marchal, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησαν στις 21 Απριλίου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις διορισμού των προσφευγόντων ως υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο μέτρο που καθορίζουν τον βαθμό προσλήψεώς τους κατ' εφαρμογήν των άρθρων 12 ή 13, παράγραφος 2, του παραρτήματος XIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως·
- να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι πανομοιότυπα με τα προβαλλόμενα στις υποθέσεις T-130/05, T-160/05 και T-162/05 και παρόμοια με τα προβαλλόμενα στις υποθέσεις T-58/05 και T-164/05.

Προσφυγή της Armacell Enterprise GmbH κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 29 Απριλίου 2005

(Υπόθεση T-172/05)

(2005/C 171/50)

(Γλώσσα στην οποία έχει καταρτισθεί το δικόγραφο της προσφυγής: η αγγλική)

Η Armacell Enterprise GmbH, με έδρα το Münster (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον O.Spruhler, δικηγόρο, άσκησε προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), στις 29 Απριλίου 2005, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν η NMC, Société Anonyme, με έδρα το Raeren (Βέλγιο).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του καθού, της 23ης Φεβρουαρίου 2005, στην υπόθεση R 552/2004-1·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Armacell Enterprise GmbH

Επίμαχο κοινοτικό σήμα: Το λεκτικό σήμα ARMAFOAM για προϊόντα που υπάγονται στην κλάση 20 (Είδη ως συστατικά μέρη συστημάτων ή ως τελικά προϊόντα, κατασκευασμένα από ελαστομερή θερμοπλαστικά ή σκληρά πλαστικά αφρώδη υλικά)- αίτηση υπ' αριθ. 2 487 338.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: H NMC S.A.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Το κοινοτικό λεκτικό σήμα NOMA-FOAM για προϊόντα και/ή υπηρεσίες που υπάγονται στις κλάσεις 17, 19, 20, 27 και 28 (Προϊόντα από ημικατεργασμένες πλαστικές ύλες· αφρός πολυαιθυλενίου· μη μεταλλικά υλικά κατασκευών...) — κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 672 816.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως και απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 43, παράγραφος 5, δεύτερη περίοδος, και του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, καθόσον δεν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των επίμαχων σημάτων και προϊόντων.

Προσφυγή της Elf Aquitaine κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 27 Απριλίου 2005

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

(Υπόθεση T-174/05)

(2005/C 171/51)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Elf Aquitaine, με έδρα το Courbevoie (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Eric Morgan de Rivery και Evelyne Friedel, άσκησε στις 27 Απριλίου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- κυρίως, να ακυρώσει το άρθρο 1, στοιχείο δ', της αποφάσεως C(2004)4876 τελικό της Επιτροπής, της 19ης Ιανουαρίου 2005, καθόσον με αυτήν κρίθηκε ότι η Elf Aquitaine υπέπεσε σε παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ από την 1η Ιανουαρίου 1984 έως τις 7 Μαΐου 1999 και του άρθρου 53 ΕΟΧ από την 1η Ιανουαρίου 1994 έως τις 7 Μαΐου 1999·
- κατά συνέπεια, να ακυρώσει (i) το άρθρο 2, στοιχείο γ', της αποφάσεως C(2004)4876 τελικό της Επιτροπής, της 19ης Ιανουαρίου 2005, καθόσον επιβάλλει στην Elf Aquitaine και στην Atofina, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον, πρόστιμο 45 εκατομμυρίων ευρώ, (ii) το άρθρο 3 της ίδιας αποφάσεως καθόσον υποχρεώνει την Elf Aquitaine να παύσει την επίμαχη παράβαση των άρθρων 81 ΕΚ και 53 ΕΟΧ, και (iii) το άρθρο 4, παράγραφος 9, της εν λόγω αποφάσεως, καθόσον απευθύνει την απόφαση στην Elf Aquitaine·
- επικουρικός, να ακυρώσει το άρθρο 2, στοιχείο γ', της αποφάσεως C(2004)4876 τελικό της Επιτροπής, της 19ης Ιανουαρίου 2005, καθόσον επιβάλλει στην Elf Aquitaine και στην Atofina, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον, πρόστιμο 45 εκατομμυρίων ευρώ·
- όλως επικουρικός, να μεταρρυθμίσει το άρθρο 2, στοιχείο γ', της αποφάσεως C(2004)4876 τελικό της Επιτροπής, της 19ης Ιανουαρίου 2005, καθόσον επιβάλλει στην Elf Aquitaine και στην Atofina, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον, πρόστιμο 45 εκατομμυρίων ευρώ, και να μειώσει προσηκόντως το ύψος του προστίμου·
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Με την προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η προσφεύγουσα μετείχε σε συμφωνία μεταξύ επιχειρήσεων, οι οποίες προέβησαν στην κατανομή παραγωγής και πελατείας, σε εναρμονισμένες αυξήσεις των τιμών, στη θέσπιση συστήματος αποζημιώσεων, στην ανταλλαγή πληροφοριών ως προς τις πωλήσεις και τις τιμές, συμμετέχοντας σε τακτικές συναντήσεις και διατηρώντας επαφές προκειμένου να συμφωνήσουν και να εφαρμόσουν τους ως άνω περιορισμούς. Λόγω των παραβάσεων αυτών επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα πρόστιμο.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση της καταλογίζει παράβαση την οποία διέπραξε η θυγατρική της εταιρία και ζητεί την ακύρωση αυτής για τους ακόλουθους λόγους.

Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα προβάλλει προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας. Υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν παρέδωσε σαφώς τα επιχειρήματά της με την ανακοίνωση των αιτιάσεων, ότι δεν προσκόμισε τις αναγκαίες αποδείξεις και δεν έλαβε υπόψη τα στοιχεία που προέκυψαν από τη διοικητική διαδικασία.

Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν ανεπαρκώς αιτιολογημένη, λαμβανομένης ιδίως υπόψη της καινοτόμου απόψεως της Επιτροπής περί της δυνατότητας να καταλογισθεί στην προσφεύγουσα συμπεριφορά της θυγατρικής της εταιρίας, καθώς και της παραλείψεως παροχής απαντήσεων στις αντιρρήσεις της προσφεύγουσας.

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως η προσφεύγουσα τονίζει την αντίφαση μεταξύ, αφενός, του καταλογισμού στην ίδια της παραβάσεως της θυγατρικής της εταιρίας και, αφετέρου, της διαπίστωσεως ότι η συμμετοχή της θυγατρικής ήταν μεγαλύτερη.

Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από την παράβαση των κανόνων που ρυθμίζουν τον καταλογισμό στη μητρική εταιρία των παραβάσεων των θυγατρικών της.

Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει θεμελιώδεις αρχές που ισχύουν στις έννομες τάξεις όλων των κρατών μελών και αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της κοινοτικής έννομης τάξεως, ήτοι την αρχή του προσωποπαγούς χαρακτήρα των ποινών, την αρχή της νομιμότητας και τη γενική αρχή του τεκμηρίου αθωότητας.

Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας που κατέληξε στην έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, η Επιτροπή υπέπεσε σε σειρά παραβιάσεων της αρχής της χρηστής διοικήσεως.

Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καινοτομία του κριτηρίου του καταλογισμού των παραβάσεων των θυγατρικών ομίλου εταιριών, όπως αυτό εφαρμόζεται με την προσβαλλόμενη απόφαση, συνιστά παραβίαση της ασφάλειας δικαίου.

Στο πλαίσιο των ακόλουθων δύο λόγων, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παραμόρφωσε το περιεχόμενο των προσκομισθέντων αποδεικτικών στοιχείων και ότι η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά κατάχρηση εξουσίας.

Επικουρικός, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση του προστίμου λόγω του ότι η συλλογιστική της Επιτροπής για τον καθορισμό αυτού στερείται παντελώς συνοχής.

Όλος επικουρικός, η προσφεύγουσα ζητεί τη μείωση του προστίμου.

Προσφυγή των Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel AB, Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Functional Chemicals BV, Akzo Nobel Base Chemicals AB και Eka Chemicals AB κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 27 Απριλίου 2005

(Υπόθεση T-175/05)

(2005/C 171/52)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Οι Akzo Nobel NV, με έδρα το Arnhem (Ολλανδία), Akzo Nobel Nederland BV, με έδρα το Arnhem (Ολλανδία), Akzo Nobel AB, με έδρα τη Στοκχόλμη (Σουηδία), Akzo Nobel Chemicals BV, με έδρα το Amersfoort (Ολλανδία), Akzo Nobel Functional Chemicals BV, με έδρα το Amersfoort (Ολλανδία), Akzo Nobel Base Chemicals AB, με έδρα το Skoghall (Σουηδία) και Eka Chemicals AB, με έδρα το Bohus (Σουηδία), εκπροσωπούμενες από τους δικηγόρους C. R. A. Swaak και A. Kayhko, άσκησαν στις 27 Απριλίου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να ελέγξει, δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, τη νομιμότητα της αποφάσεως C(2004)4876 τελικό της Επιτροπής·

— να ακυρώσει, δυνάμει του άρθρου 231 ΕΚ, την προσβαλλόμενη απόφαση·

— επικουρικός, να μειώσει το ύψος του επιβληθέντος προστίμου·

— εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες βάλλουν κατά της αποφάσεως C(2004)4876 τελικό της Επιτροπής, της 19ης Ιανουαρίου 2005, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/E-1/37.773 — AMCA), με την οποία κρίθηκε ότι οι προσφεύγουσες μετείχαν σε συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές περί καθορισμού τιμών, κατανομής αγορών, καθώς και από κοινού ενεργειών κατά ανταγωνιστών στην ευρωπαϊκή αγορά του μονοχλωροξικού οξέος, και επιβλήθηκε πρόστιμο στις προσφεύγουσες.

Οι προσφεύγουσες προβάλλουν πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παράβαση του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2203⁽¹⁾, καθόσον η Επιτροπή κακώς δέχθηκε ευθύνη της Akzo Nobel NV, ήτοι της βασικής εταιρίας holding του ομίλου Akzo Nobel, και της Akzo Nobel AB. Κατά τις προσφεύγουσες, η Akzo Nobel NV δεν ασκούσε καθοριστική επιρροή στην εμπορική πολιτική των θυγατρικών της εταιριών.

Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται, περαιτέρω, ότι το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε αλληλεγγύως και εις ολόκληρον στις προσφεύγουσες υπερέβαινε, όσον αφορά τις σουηδικές εταιρίες που δραστηριοποιούνται στην αγορά του μονοχλωροξικού οξέος, το προβλεπόμενο από τον κανονισμό 1/2003 όριο του 10 % του συνολικού κύκλου εργασιών.

Οι προσφεύγουσες προβάλλουν, επίσης, παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως κατά το άρθρο 253 ΕΚ.

Επικουρικός, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη κατά τον υπολογισμό του προστίμου. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη κατά την εκτίμηση της σοβαρότητας της παραβάσεως στην οποία προέβη με σκοπό τον καθορισμό του ποσού εκκινήσεως του προστίμου, ενώ παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας, εφαρμόζοντας εσφαλμένο συντελεστή, και την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, εφαρμόζοντας εσφαλμένα την ανακοίνωση της Επιτροπής του 1996 περί μη επιβολής ή μειώσεως των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων⁽²⁾.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1).

⁽²⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή ή τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων (ΕΕ C 207, σ. 4).

Προσφυγή της Citicorp και της Citibank, N.A., κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 10 Μαΐου 2005

(Υπόθεση T-181/05)

(2005/C 171/53)

(Γλώσσα στην οποία έχει καταρτισθεί το δικόγραφο της προσφυγής: η αγγλική)

Η Citicorp, με έδρα τη Νέα Υόρκη (ΗΠΑ), και η Citibank, N.A., με έδρα τη Νέα Υόρκη (ΗΠΑ), εκπροσωπούμενες από τους V. v. Bomhard, A. Renck and A. Polhmann, δικηγόρους, άσκησαν προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) στις 10 Μαΐου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν η Citi, S.L., με έδρα το Algete, Μαδρίτη (Ισπανία).

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 1ης Μαρτίου 2005, στην υπόθεση R 173/2004-1·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Citi, S.L.

Επίμαχο κοινοτικό σήμα: Το εικονιστικό σήμα CITI για υπηρεσίες που υπάγονται στην κλάση 36 (γραφεία εκτελωνισμού, αποτιμήσεις ακινήτων, κτηματομεσιτικά γραφεία, υπηρεσίες διαχείρισης και αποτίμησης ακίνητης περιουσίας) — αίτηση υπ' αριθ. 1 430 750

Δικαιούχοι του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου:

Citicorp και Citibank N.A.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου:

Τα αντίστοιχα εθνικά και κοινοτικά, λεκτικά και εικονιστικά σήματα των ως άνω εταιριών για υπηρεσίες που υπάγονται στην κλάση 36 (χρηματοοικονομικές υπηρεσίες και κτηματομεσιτικές υπηρεσίες)

Απόφαση του τμήματος ανακοπών:

Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών:

Ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών, αποδοχή της ανακοπής όσον αφορά τις υπηρεσίες «αποτιμήσεις ακινήτων, κτηματομεσιτικά γραφεία, υπηρεσίες διαχείρισης και αποτίμησης ακίνητης περιουσίας» και απόρριψη της ανακοπής όσον αφορά τις υπηρεσίες «γραφείων εκτελωνισμού»

Λόγοι ακυρώσεως:

Παράβαση του άρθρου 73 του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου και προσβολή του δικαιώματος ακρόασεως, παράβαση των άρθρων 73 και 74, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου και παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της Julie Samnadda κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 4 Μαΐου 2005

(Υπόθεση T-183/05)

(2005/C 171/54)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Julie Samnadda, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενη από τους Sébastien Orlandi, Xavier Martin, Albert Coolen, Jean-Noël Louis και Etienne Marchal, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 4 Μαΐου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση διορισμού της προσφεύγουσας ως υπαλλήλου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο μέτρο που καθορίζει τον βαθμό προσλήψεως της κατ' εφαρμογήν του άρθρου 12 των παραρτήματος XIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Απόφαση του εξεταστή: Απορρίπτει την αίτηση.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή.

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι πανομοιότυπα με τα προβαλλόμενα στις υποθέσεις T-130/05, T-160/05, T-162/05 και T-170/05 και παρόμοια με τα προβαλλόμενα στις υποθέσεις T-58/05 και T-164/05.

Λόγοι ακυρώσεως προβαλλόμενοι με την παρούσα προσφυγή: Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94.

Προσφυγή της The Sherwin-Williams Company κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 9 Μαΐου 2005

Προσφυγή της εταιρίας Teletech Holdings Inc., κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (Εμπορικά σήματα, Σχέδια και Υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 9 Μαΐου 2005

(Υπόθεση T-190/05)

(Υπόθεση T-194/05)

(2005/C 171/55)

(2005/C 171/56)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Γλώσσα της προσφυγής: η αγγλική)

Η The Sherwin-Williams Company, εκπροσωπούμενη από τους Enrique Armijo Chavarri και Antonio Castán Pérez-Gómez, δικηγόρους, άσκησε στις 9 Μαΐου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Η εταιρία Teletech Holdings Inc, εδρεύουσα στο Englewood, Colorado (ΗΠΑ), εκπροσωπούμενη από τον M. Gould, Solicitor, άσκησε στις 9 Μαΐου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

Η Teletech International S.A. εδρεύουσα στο Παρίσι (Γαλλία) ήταν επίσης διάδικος στη δίκη ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

— να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 22ας Φεβρουαρίου 2005, επί της υποθέσεως R-755/2004-2,

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 3ης Μαρτίου 2005 στην υπόθεση R 497/2004 1.

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «TWIST & POUR» — Αίτηση 3 071 041 για προϊόντα της κλάσεως 21 (φορητά πλαστικά δοχεία πωλούμενα ως παραρτήματα υγρής βαφής με οδηγίες αποθηκείσεως και χρήσεως).

— να αναπέμψει την υπόθεση στο τμήμα ανακοπών προκειμένου να εκδικάσει την ανακοπή της TeleTech's US όσον αφορά το κοινοτικό σήμα 2 168 409 στο όνομα της Teletech International SA η οποία στηρίζεται στο κοινοτικό σήμα της αριθ. 1 34 908 TELETECH GLOBAL VENTURES

— να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα της TeleTech's US's τόσο ενώπιον του Πρωτοδικείου όσο και ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Αιτών την ακύρωση του σήματος: TELETECH INTERNATIONAL S.A.

Κοινοτικό σήμα: Λεκτικό σήμα TELETECH INTERNATIONAL για υπηρεσίες των κλάσεων 35, 38 και 42

Κύριος του σήματος ή σημείου που αφορά η διαδικασία ανακοπής: Η προσφεύγουσα

Εμπορικό σήμα ή σημείο που αναφέρεται στην ανακοπή: Εθνικό σήμα «TELETECH» και κοινοτικό εμπορικό σήμα «TELETECH GLOBAL VENTURES»

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Η προσφυγή κρίθηκε απαράδεκτη

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα: Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Σεπτεμβρίου 2004 στην υπόθεση T-342/02, Metro-Goldwyn-Mayer Lion κατά ΓΕΕΑ που έκρινε απαράδεκτη την προσφυγή η οποία είχε ασκηθεί υπό παρόμοιες συνθήκες υπήρξε εσφαλμένη· επικουρικός υποστηρίζει ότι η απόφαση αυτή αφορά διαφορετική περίπτωση· τέλος υποστηρίζει ότι η απόφαση του τμήματος ανακοπών έβλαψε σοβαρά τη θέση της στις ΗΠΑ και ότι συνεπώς η προσφυγή της κατά της αποφάσεως αυτής έπρεπε να κριθεί παραδεκτή.

Διαγραφή της υποθέσεως T-398/02 ⁽¹⁾

(2005/C 171/57)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Με διάταξη της 2ας Μαΐου 2005, ο πρόεδρος του τέταρτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-398/02, Linea GIG Srl, υπό εκκαθάριση, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 44 της 22.2.2003.

Διαγραφή της υποθέσεως T-441/03 ⁽¹⁾

(2005/C 171/58)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 28ης Απριλίου 2005, ο πρόεδρος του τέταρτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-441/03, NV Firma Léon Van Parys, κ.λπ., κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 59 της 6.3.2004.

Διαγραφή της υποθέσεως T-244/04 ⁽¹⁾

(2005/C 171/59)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 4ης Μαΐου 2005, ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-244/04, Elisabeth Saskia Smit κατά Europese Politiedienst (Europol).

⁽¹⁾ ΕΕ C 217 της 28.8.2004.

III

(Πληροφορίες)

(2005/C 171/60)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 155 της 25.6.2005

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 143 της 11.6.2005

EE C 132 της 28.5.2005

EE C 115 της 14.5.2005

EE C 106 της 30.4.2005

EE C 93 της 16.4.2005

EE C 82 της 2.4.2005

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:
EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>
CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
